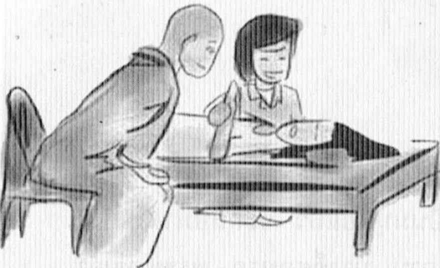
ดวงจิตสุดท้ายของชีวิต

คำนำ

พระพุทธเจ้าทรงตรัสว่า ผู้ที่เกิดมาเป็นมนุษย์แล้ว จะกลับมาเกิดเป็นมนุษย์อีกมีน้อยมาก บ้างก็เกิดเป็นสัตว์เดรัจฉาน บ้างก็ตกนรก พระพุทธเจ้ากว่าพระองค์จะได้ตรัสรู้ พระองค์ก็ต้องสร้างบารมีให้ครบบริบูรณ์ บุคคลที่จะบรรลุธรรมก็จะต้องสร้างบารมีให้ครบ จะต้องละจากความรัก ความโลภ ความโกรธ และความหลงให้หมดเสียก่อน จากที่ผมได้ปฏิบัติธรรมมา ๒๐ กว่าปี ภายหลังจากการปลดเกษียณ เมื่อปีพุทธศักราช ๒๕๕๕ จึงมีเวลาได้ศึกษาธรรมะมากขึ้น ไม่มีอะไรที่จะต้องกังวลอีก จากอาชีพช่างซ่อมเครื่องบิน เคยจับแต่ไขควงเครื่องมือช่าง หันมาจับปากกา มาเรียนเรื่องธรรมะ ได้แรงบันดาลใจจากลูกๆ เพื่อที่จะทดแทนบุญคุณต่อชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ โดยใช้เวลาที่เหลืออยู่ของชีวิต ทำประโยชน์ให้ได้มากที่สุด ได้รวบรวมเขียนหนังสือเรื่องแรก **"เรื่องดวงจิตสุดท้ายของชีวิต"** เพื่อทุกคนจะได้รู้ว่า บุญ - บาป มีจริง

บุญ - บาปเท่านั้นที่จะนำติดตัวไปได้ ผู้ที่ทำบุญไว้มากๆ ก็เหมือนมีบุญอยู่ในมือ จะกินเมื่อไหร่ก็กินได้ เหมือนมีลูกแอปเปิ้ลอยู่ในมือ จะกินเมื่อไหร่ก็กินได้ ถ้าไม่มีบุญอยากกินแอปเปิ้ลก็กินไม่ได้ เพราะไม่มีบุญจะกิน บุญยังเป็นเกราะป้องกันตัวได้อีกด้วย ถ้าทำไว้มากๆ เช่น เมื่ออดีตชาติเคยไปตีหัวเขาแตก ชาตินี้กรรมที่เคยตีหัวเขาแตกก็ตามมาทัน แต่ปัจจุบันเคยทำบุญไว้มาก น้ำหนักจากแรงกรรมในอดีตชาติที่ตีหัวเขาแตกจึงถูกเขาตีหัวบ้าง แต่มีบุญที่ทำไว้มาก เป็นเกราะป้องกันบรรเทาเบาบางลง จึงถูกตีบ้างแต่หัวไม่แตก บุญช่วยเป็นเกราะกำบังไว้ เพียงแค่เจ็บเล็กน้อย การรักษาศีล เจริญสมาธิ ภาวนา เป็นการยกระดับจิตให้สูงขึ้น เท่านี้ก็ได้บุญแล้ว...

ลุงสมชาย

ดวงจิตสุดท้ายของชีวิต

มะระณะธัมโมมหิ มะระณัง อะนะตีโต
"เรามีความตายเป็นธรรมดา จะล่วงพ้นจากความตายไปไม่ได้"

เกิด แก่ เจ็บ ตาย ล้วนเป็นวัฏสงสารธรรมดาของมนุษย์ ที่ไม่มีใครหลีกหนีไปได้ แต่ความหมายของการตายนั้นไม่เหมือนกัน บางคนมีค่าหนักกว่าขุนเขา คือคนที่เป็นคนมีคุณธรรมสูง อย่างพระบางรูป เมื่อมรณภาพไปแล้ว เถ้ากระดูกของท่านยังมีผู้คนจำนวนมากแย่งกันนำไปบูชาด้วยความเลื่อมใสศรัทธา แต่การตายของคนบางคน มีค่าเบากว่าขนนก คือ แม้ตายไปแล้วเถ้ากระดูกยังไม่มีใครต้องการ ถูกนำไปทิ้งในกองขยะ เปรียบเสมือนกระดูกของสัตว์เดรัจฉาน เมื่อมนุษย์ใกล้ตาย จิตย่อมเอาอารมณ์อย่างใดอย่างหนึ่งมาเป็นอารมณ์หรือความรู้สึกที่เรียกว่า **กรรม กรรมนิมิต** เป็นมโนภาพในจิตใจ หรือ **คตินิมิต** เป็นความเชื่อมาใคร่ครวญ ส่วนจะได้ภพที่ดีหรือเลวนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับจิตที่มีอารมณ์นั้นๆ เป็นเหตุ หากดวงจิตแช่มชื่นเบิกบาน ย่อมมีสวรรค์เป็นที่อยู่ แต่หากดวงจิตเศร้าหมอง นรกนั้นแลเป็นสิ่งที่เขาจะต้องไป ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับกฎแห่งกรรมที่ติดตามให้ผลทั้งในโลกนี้และโลกหน้า ซึ่งมีความเชื่อมโยงกับดวงจิตเมื่อใกล้ตาย

ธรรมชาติของมนุษย์นั้นรักความสุข เกลียดความทุกข์ ต่างปรารถนาความสุข ความเจริญเพื่อตนเองและพวกพ้อง เป็นความต้องการขั้นพื้นฐาน เมื่อมนุษย์เกิดความต้องการในสิ่งที่น่าปรารถนาขึ้นในจิตก็จะเกิดกระบวนการเพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งที่ใจปรารถนา บางพวกใช้กำลัง บางพวกอาจใช้วิธีการเบียดเบียนข่มเหงเอาจากผู้อื่นซึ่งมีกำลังน้อยกว่า เพื่อมาตอบสนองความต้องการของมนุษย์ ย่อมมีวิธีการแตกต่างกันออกไป วิธีการเหล่านั้นอาจจะมีผลทำให้เกิดความทุกข์แก่ตนเองและผู้อื่น จะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับความต้องการที่มีอยู่ภายในของมนุษย์ ถ้าความต้องการภายในรุนแรง ทั้งไม่ได้รับการควบคุมโดยศีลธรรม จึงกลายเป็นมนุษย์ซึ่งไร้คุณธรรม มีความอยากได้ อยากมี อยากเป็นจนไม่อาจจะยับยั้งให้อยู่ในขอบเขตของศีลธรรมได้ เขาจึงต้องทำความชั่ว ประพฤติผิดกฎหมาย ผิดศีลธรรม เพราะความอยากเป็นต้นเหตุ

แต่ถ้าเรารู้จักอดกลั้น ยับยั้งต่อความต้องการภายในของตน พยายามบังคับให้ความต้องการไม่ให้ออกนอกกรอบ ให้อยู่ในกรอบของศีลธรรมทางศาสนา จะเป็นไปเพื่อความไม่เบียดเบียน ก่อโทษความทุกข์ให้แก่ตนเองและสังคม

เมื่อผลแห่งความชั่วนั้นย้อนกลับมาหาเขาเมื่อไร เมื่อนั้นเขาย่อมเป็นทุกข์ เดือดร้อนทั้งกายและใจ ความชั่วที่เขาทำนั้นย่อมตอบสนองให้เขาเป็นทุกข์ ยากลำบาก ทั้งเมื่อเวลาระลึกถึงกรรมชั่วที่ตนเคยทำ เขาย่อมมีความเดือดร้อน เศร้าหมองอยู่เป็นเนืองนิตย์ จึงได้ชื่อว่าต้องประสบความทุกข์ทั้งทางกายและทางใจ ผู้ที่ทำชั่วนั้นใช่ว่าจะเป็นทุกข์ เดือดร้อนใจในโลกนี้เท่านั้น เมื่อตายจากโลกนี้ไปก็ย่อมเป็นทุกข์ เดือดร้อนเช่นกัน ส่วนผู้ที่รู้จักควบคุมความอยากของตน พยายามชำระจิตใจให้บริสุทธิ์ ปราศจากความโลภ ความโกรธ ความหลง สะสมกรรมดีไว้อยู่ตลอด ย่อมได้รับและประสบแต่ความสุขกาย สบายใจ ทั้งภพนี้และภพหน้าก่อนหมดลมหายใจ เมื่อจิตเศร้าหมองแล้วก็เปรียบเสมือนอยู่ในนรก เมื่อจิตเป็นสุขไปด้วยบุญแล้วก็เปรียบเสมือนอยู่ในสวรรค์

การทำดี คือการกระทำที่ประกอบไปด้วยคุณธรรม เช่น มีความเมตตา กรุณา ความเสียสละ ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ สิ่งที่เขาจะได้รับอย่างแน่นอน คือ คุณธรรมที่เพิ่มขึ้นทุกครั้งที่เขาทำ การทำความดีย่อมได้รับผลดี การทำความชั่ว คือการกระทำที่ผิดศีลธรรม มีพฤติกรรม ความชั่วที่เกิดขึ้นในจิตใจ ถ้าทำเรื่อยๆ นิสัยความชั่วก็จะเพิ่มพูนมากขึ้น จนฝังแน่นติดตัวเป็นนิสัยของผู้นั้น ยากที่จะแก้ไขได้ นิสัยความชั่วที่เพิ่มพูนขึ้นเรื่อยๆ ย่อมนำไปในทางที่ชั่ว ในที่สุดเขาก็จะพบกับความหายนะอย่างไม่มีทางหลีกเลี่ยงได้ เพราะวิบากกรรมชั่วซึ่งสถิตอยู่ในตัวของเขานั่นเอง จะคอยย้ำเตือนให้บุคคลผู้นั้นไม่รู้จักคิด ไม่รู้จักพูด กระทำสิ่งซึ่งจะนำไปสู่ผลร้าย ทำให้เขาตัดสินใจผิด ก้าวเดินทางที่ผิด แต่กรรมดีและกรรมชั่วจะส่งผลให้เพียงภพนี้ภพเดียวก็หาไม่ กรรมนั้นยังคงติดตามผู้กระทำไปยังภพปรโลกอีก จนกว่ากรรมนั้นจะหมดลง

มนุษย์หรือสัตว์โลกเมื่อใกล้จะหมดลม จิตย่อมยึดเอาอารมณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง กรรมนิมิต หรือคตินิมิต มาปรากฏทางทวารใดทวารหนึ่ง คือ ตา หู จมูก ลิ้น กาย และใจ

อารมณ์ที่เกี่ยวกับบุญ ได้แก่บุญที่ตนได้กระทำมาแล้ว เช่น การให้ทาน การรักษาศีล การฟังธรรม หรือการเจริญภาวนา ในสมัยที่ตนได้สร้างบุญไว้ จะทำให้มีความสุข มีความปลื้มใจ เมื่อใกล้จะหมดลมก็จะเป็นเหตุให้เรานึกถึงบุญนั้น

จะมีความรู้สึกสุขใจ ปลื้มใจเกิดขึ้น จะทำให้จิตใจและหน้าตารู้สึกสดชื่น เบิกบาน เปรียบเสมือนกับว่าเรากำลังทำบุญ ให้ทาน รักษาศีล ฟังธรรมหรือเจริญภาวนาอยู่ในขณะนั้น เป็นการตายจากไปอย่างสงบ ด้วยดวงจิตที่มีความสุข สู่สุคติ (สวรรค์) แต่ถ้าอารมณ์เกี่ยวกับบาปมาปรากฏก็จะนำไปสู่นรก หรือนึกถึงการกระทำกรรมชั่วที่ตนได้เคยกระทำมาก่อน ย่อมแสดงนิมิตมาให้ปรากฏเมื่อใกล้หมดลมหายใจ ถ้าเป็นอารมณ์เกี่ยวกับบุญ ก็จะทำให้รู้เห็นเครื่องหมายแห่งบุญกุศลที่ตนเคยทำ เช่น เคยสร้างโบสถ์ วิหาร โรงเรียน โรงพยาบาล เห็นภาพพระภิกษุที่ตนเคยบวช หรือเคยบวชลูก บวชหลาน เห็นพระพุทธรูปที่ตนเองเคยสร้าง เห็นขันข้าวหรือทัพพีที่ตนเคยตักบาตร เป็นต้น หรือภาพแห่งอาการที่เราเคยทำบุญกุศลนั้นๆ มาปรากฏแก่ตนเมื่อเวลาใกล้จะหมดลมหายใจ เมื่อจิตได้เอาภาพนิมิตนั้นมาเป็นอารมณ์ให้เห็นเป็นนิมิตเครื่องหมาย หรืออุปกรณ์ในการทำบุญกุศลต่างๆ เหล่านั้น ที่ตนเคยทำมาก็ย่อมนำไปเกิดในสวรรค์ เพราะมีจิตใจเบิกบาน ไม่เศร้าหมอง แต่ถ้ากรรมนิมิตเป็นฝ่ายบาป เช่น เคยฆ่าสัตว์ ลักทรัพย์ มาปรากฏ ก็จะทำให้เห็นเครื่องมือหรืออุปกรณ์ในการทำกรรม เช่น เห็นหอก ดาบอวน เห็นเครื่องมือประหาร เบียดเบียนสัตว์ที่ตนใช้ในการทำบาปมาแล้ว ทำให้เกิดความกลัว บางคนร้องไห้หวาดกลัวจนตัวสั่นดังว่าจะมีคมมาทำร้ายตน บางคนเคยฆ่าหมู ก็ร้องเสียงเหมือนหมู ฆ่าวัวก็ร้องเสียงเหมือนวัว ถ้าเคยชนไก่ก็เอาหัวแม่มือทั้ง ๒ ข้างชนกัน แล้วร้องเหมือนเสียงไก่ชน ถ้ากรรมนิมิตฝ่ายบาปมาปรากฏเป็นอารมณ์ เมื่อใกล้ตายก็ย่อมนำพาไปเกิดในนรก

ถ้าเป็นนิมิตที่ดีจะนำไปสู่สวรรค์ ก็จะปรากฏเป็นปราสาทราชวัง วิมานทิพย์สมบัติ เทพบุตร เทพธิดา เห็นครรภ์มารดา เห็นวัดวาอาราม บ้านเรือนผู้คนหรือพระภิกษุ สามเณร ซึ่งล้วนแต่เป็นสิ่งที่ดีๆ ถ้าเป็นนิมิตที่ไม่ดีก็จะนำไปสู่นรก ก็จะมีสิ่งที่อยู่ในภพชาติที่จะไปเกิดใหม่นั้นมาปรากฏให้เห็น จะไปเกิดในนรกก็ปรากฏเห็นเป็นเปลวไฟ เห็นนายนิรยบาล เห็นสุนัข เห็นแร้ง กา เป็นต้น แล้วปฏิสนธิจิตก็ยึดเอาอำนาจของกรรมนั้น การที่จะได้จุติภพที่ดีหรือไม่ดี ย่อมขึ้นอยู่กับจิตที่มีอารมณ์ดีหรือไม่ดีเป็นต้นเหตุ จะขอนำบทนิทานมาเล่า เป็นเรื่องสอนใจ ๒ เรื่อง คือ

เรื่องที่ ๑

ชายคนหนึ่งชื่อ นายจุนทะ มีอาชีพฆ่าหมูขาย เขาฆ่าหมูด้วยวิธีที่ทารุณโหดร้าย วันหนึ่งเขาป่วยหนัก ได้เกิดความรุ่มร้อนขึ้นในจิตใจ เขาจึงร้องเหมือนหมูอยู่ ๗ วัน รู้สึกร้อนเนื้อร้อนตัว เดินไปมาอยู่เรือนตน เมื่อเขาตายไปแล้ว ได้ไปเกิดในอเวจีมหานรกตามกรรมที่เคยทำไว้

เรื่องที่ ๒

ชายคนหนึ่งชื่อ นายธัมมิก เป็นคนมีศีลธรรม มีลูกชายลูกหญิง ก็ล้วนแต่เป็นคนดีมีศีลธรรม เป็นที่ชื่นใจของพ่อแม่ ชายผู้นี้เมื่อรู้ตัวเองว่าใกล้ตาย จึงสั่งเสียลูกว่า ขอให้ลูกไปนิมนต์พระมาสวดพระสูตรให้ฟัง พ่อจะฟังพระสูตร ลูกๆ ก็ไปนิมนต์พระมา ๘ รูป พอพระมาถึงที่บ้านก็พากันนั่งล้อมรอบเตียง ที่นายธัมมิกนอนอยู่แล้วถามว่า อุบาสกท่านต้องการฟังพระสูตรไหน นายธัมมิกก็ตอบว่าต้องการฟังสติปัฏฐานสูตร เพราะพระสูตรนี้เป็นพระสูตรสำคัญ พระภิกษุก็เริ่มสวดไปเรื่อยๆ ขณะพระกำลังสวดอยู่ นายธัมมิกกำลังตั้งใจฟังพระสวดมนต์ ในขณะนั้นก็เกิดนิมิตขึ้นเป็นลักษณะของนิมิตฝ่ายดี คือเขาเห็นเป็นราชรถทิพย์มาจากสวรรค์ทั้ง ๖ ชั้น คือ ชั้นจาตุมหาราชิกา ชั้นดาวดึงส์ ชั้นยามา ชั้นดุสิต ชั้นนิมมานรดี ชั้นปรนิมมิตวสวัตตี มาปรากฏ คือเห็นเป็นภาพเทวดาเหล่านั้นมาเชิญ โดยมีราชรถทิพย์มาด้วย เทวดาเหล่านั้นต่างร้องเชื้อเชิญว่า ขอท่านจงไปเกิดในสวรรค์ดินแดนของเราเถิด ขณะนั้นนายธัมมิก กำลังฟังพระสวดมนต์อยู่ ไม่ต้องการให้การฟังธรรมนั้นเสียผล จึงพูดห้ามเทวดาเหล่านั้นว่า **"หยุดก่อน ท่านทั้งหลาย หยุดก่อน"** ฝ่ายลูกๆ ของนายธัมมิกซึ่งฟังพระสวดมนต์อยู่ ได้ยินเสียงนายธัมมิกร้องให้หยุด ต่างพากันคิดว่า นายธัมมิกสั่งให้พระหยุดสวดมนต์ พวกลูกๆ พากันกอดกันร้องไห้พร้อมกันแล้วพูดว่า แต่ก่อนพ่อเรานี้มีความเลื่อมใสในพระสงฆ์มาก แต่บัดนี้นิมนต์พระมาสวดแล้วมาห้ามเสีย ทำไมจึงเป็นอย่างนี้ล่ะ แล้วพากันร้องไห้สะอึกสะอื้นอยู่ พระสงฆ์ที่นั่งสวดมนต์อยู่ พอเห็นเหตุการณ์เป็นไปอย่างนั้นก็พากันกลับไป เพราะต่างก็คิดว่านายธัมมิกพูดให้พวกตนหยุดสวดมนต์

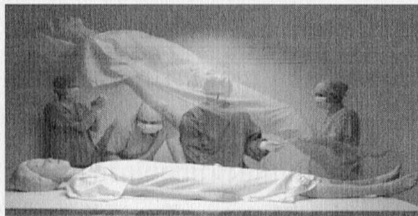
ฝ่ายนายธัมมิกลืมตาขึ้นมาเห็นลูกๆ ร้องไห้อยู่จึงถาม เมื่อทราบความจึงพูดว่า **"พ่อไม่ได้ห้ามพระ"** พ่อห้ามเทวดาจากสวรรค์ทั้ง ๖ ชั้น เอาราชรถมารับพ่อ ต่างส่งเสียงร้องเรียกพ่อเพื่อให้ไปบังเกิดในสวรรค์ของตน แต่พ่อต้องการ

ฟังธรรม จึงบอกให้หยุดก่อน พ่อพูดกับเทวดา ไม่ได้พูดกับพระ นายธัมมิกนั้นรู้ตัวว่าตัวเองจะต้องตายจากไปแล้ว จึงถามลูกๆ ว่า **"ในสวรรค์ ๖ ชั้นนั้นชั้นไหนที่พ่อควรไปเกิด"** ลูกๆ บอกว่าชั้นดุสิตสิพ่อเพราะเป็นสวรรค์ที่ใครๆ ก็อยากไป พระพุทธเจ้าก่อนลงมาตรัสรู้ก็อยู่ในสวรรค์ชั้นนี้ นายธัมมิกบอกว่าเอาล่ะ ตกลงพ่อจะไปอยู่ชั้นดุสิต แล้วถามลูกๆ ว่าพวงมาลัยที่ทำไว้สำหรับพ่อมีบ้างไหม? ลูกบอกว่า มี จึงให้ลูกไปเอาพวงมาลัยมาให้ พอลูกนำพวงมาลัยมาให้แล้ว นายธัมมิกก็ตั้งจิตอธิษฐานเสี่ยงทาย แล้วโยนพวงมาลัยดอกไม้ไปในอากาศเสี่ยงทายที่ราชรถดุสิต พวงมาลัยลอยไปคล้องที่นั่งราชรถที่มาจากสวรรค์ชั้นดุสิต แล้วนายธัมมิกก็ได้สั่งเสียให้บุตรและธิดาตั้งมั่นอยู่ในความดี รักษาศีล ให้ทานเจริญภาวนา อย่าให้ขาด นายธัมมิกได้ตายจากไปอย่างสงบ ไปจุติในสรวงสวรรค์ชั้นดุสิตตามที่ตนปรารถนา

ฉะนั้น การที่จิตของผู้ตายจะเป็นอย่างไร ก็ขึ้นอยู่กับกรรมดีหรือกรรมชั่วนั้นแล

นกบินในอากาศ ย่อมไร้ร่องรอย...

หลังความตาย ๒๐ นาที

จิตสุดท้ายหลังความตายมีความสำคัญมาก แต่ **"จิตหลังความตาย ๒๐ นาที"** ก็มีความสำคัญในการเปลี่ยนภพชาติด้วย **"การศึกษาทางประสาทวิทยา"** นักวิทยาศาสตร์จากมหาวิทยาลัยมิชิแกน พบว่าหนูที่ตายใหม่ๆ หัวใจหยุดทำงาน เลือดหยุดไปเลี้ยงสมอง แต่คลื่นสมองยังคงอยู่ในภาวะ **"ตื่นตัวขั้นสูง"** บ่งบอกถึงการมีสติสัมปชัญญะของคน เมื่อหัวใจหยุดเต้น

ทางการแพทย์บอกว่า **"ตายแล้ว"** แต่สมองยังทำงานอยู่เป็นการสร้างภาพจากสังขารจิตอีก ๒๐ นาที **"ว่าดวงจิตจะไปสู่ภพภูมิใด"** ดังนั้นจึงควรเหนี่ยว

ไม่ให้นิมิตมาหลอกหลอน ๒๐ นาทีหลังหัวใจหยุดเต้น กรรมนิมิต คตินิมิต จะเข้ามาให้เห็น เป็นการเข้าสู่ความมืด (ภวังคจิต) การทำบังสุกุล สวดมนต์ ความศักดิ์สิทธิ์ของแต่ละศาสนาจะปลุกจิตให้ตื่นหรือถอนออกมาเอง แปลว่า ก่อนตาย ญาติและคนไข้ได้เตรียมตัวเหนี่ยวนำจิตเป็นอย่างดี คนตายไปแล้วก็คือหัวใจหยุดทำงาน สมองก็ยังเหนี่ยวนำสิ่งที่ทำก่อนตายอยู่ เช่น ถ้ากำลังสวดมนต์ภาวนา ตายไปแล้ว จิตและสมองก็ยังหมกหมุ่นอยู่กับการสวดมนต์ภาวนา ดวงจิตก็ย่อมเปลี่ยนภพภูมิไปในทางที่ดี หากสมมุติว่า ก่อนตายเตรียมตัวดีมาก แต่เมื่อตายไปแล้วใน ๒๐ นาที ญาติๆ ก็ร้องไห้ระงมเสียงดังลั่น หรือลูกหลานทะเลาะแย่งสมบัติกันเสียงเซ็งแซ่ บรรยากาศเหล่านั้นจะเหนี่ยวนำให้สมองของผู้ตายครุ่นคิดเศร้าหมอง จะนำพาดวงจิตไปสู่ภพภูมิที่ไม่ดี

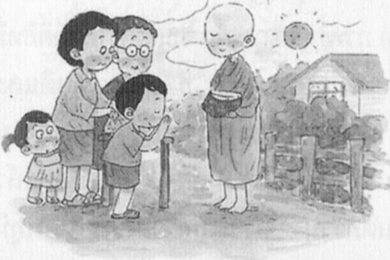
ดังนั้น สิ่งที่ควรทำหลังความตาย ๒๐ นาทีแรก ก็คือสวดมนต์ พูดแต่สิ่งที่ดี ทำแต่ในสิ่งที่ดีๆ เช่น เมื่อรู้ว่ามีคนไข้เสียชีวิต ก็ให้เอาน้ำมนต์เย็นๆ หรือน้ำมนต์หยดที่ตาที่สาม (จักระ ๖) ตรงหน้าผากระหว่างคิ้ว เพื่อให้เกิดความเย็นของน้ำไปส่งสัญญาณให้สมองกลางข้างใน ซึ่งยังทำงานอยู่ได้ตื่นตัวฟังเสียงสวดมนต์ ญาติ พี่น้องพูดแต่สิ่งที่ดีๆ ถึงบุญกุศลที่ได้สร้างมา (ถ้าไม่มีน้ำมนต์ ก็ให้ใช้น้ำเย็นธรรมดาก็ได้)

สรุป

บรรยากาศในการเตรียมตัวก่อนตาย และหลังความตาย ๒๐ นาที จะต้องปราศจากเสียงร้องไห้ เศร้าโศก การทะเลาะเบาะแว้ง หรือการพูดเรื่องที่ไม่สบายใจ เพื่อให้ความตายได้เปลี่ยนภพภูมิไปในทางที่ดี แต่ทั้งนี้ ตอนที่มีชีวิตอยู่ก็ควรจะหมั่นทำความดี ละเว้นจากความชั่ว ขัดเกลาจิตให้ผ่องใสอยู่เสมอ จะได้พร้อมที่จะเปลี่ยนภพภูมิได้ทุกเวลา จิตใครเศร้าหมองก็ทำจิตให้คลายความเศร้าหมอง ให้อภัย รู้จักปล่อยวาง คิดเสียว่ากฎหมายเอาผิดไม่ได้ แต่ก็หนีกฎแห่งกรรมไปไม่พ้น ปล่อยให้เป็นหน้าที่ของกฎแห่งกรรม เราไม่ต้องไปเอาคืนแก้แค้นเอาเวลาทำจิตให้ผ่องใส เข้าสู่ความสงบ ความสว่างดีกว่า แล้วจะนำไปสู่ภพภูมิที่ดี...

นกบินในอากาศ ย่อมไร้ร่องรอย...

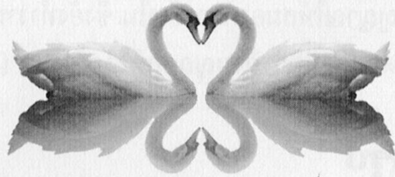
ทำบุญไว้น้อย

บุคคลบางคน ได้เกิดมาเป็นมนุษย์แล้ว ได้ทำบุญให้ทานเพียงเล็กน้อย รักษาศีลเล็กน้อย การภาวนาไม่เคยกระทำเลย เมื่อร่างกายทำลายขันธ์ สิ้นชีวิตแล้ว ได้ไปเกิดเป็นมนุษย์ มีคุณภาพชีวิต เลวทราม เป็นคนยากคนจน คนขี้ริ้วขี้เหร่ ทุพพลภาพ เกิดในตระกูลที่ต่ำ ตระกูลจัณฑาลยากไร้

ชีวิตไม่ใช่เรื่องอภินิหาร บุญกรรม ล้วน ล้วน

หงส์ฟ้า

ฉันนั่งถามตัวเอง อะไรคือความสุขของชีวิต ความสุขมีต้นทางปลายทางไหมแล้วฉันล่ะ ยืนอยู่ ณ จุดใดของความสุข มองดูธรรมชาติ ลำธาร ดอกไม้ ภูเขา โอ้สุขเหลือเกิน สายตาของฉันได้มองไป ค้นหาจุดจบของความสุขบนท้องฟ้า สวยงามจริงๆ มีปุยเมฆสีขาวล่องลอยเล็กบ้างใหญ่บ้าง สายตาแห่งความสุขของฉัน ได้ค้นพบปลายทางของความสุขแล้ว หงส์ฟ้าสีขาวได้บินเข้ามาหาตัวฉันฝูงใหญ่ หงส์ฟ้าทั้งหมดได้บินวนไปรอบๆ ตัว ของฉันอยู่หลายรอบ ทำให้ฉันมีความสุขอย่างประหลาด มันไม่ใช่ความสุขในโลกนี้เลย มันสุขเหนือสุขจริงๆ แล้วปีกของความสุขก็ได้งอกขึ้นมาบนตัวฉันทันที แล้วฉันก็ค่อยๆ ขยับปีกทดลองบิน โอ้! ฉันบินได้แล้ว และฉันได้บินล่องลอยไปในอากาศตามหงส์ฟ้า ไปหาความสุขนิรันดร์ในดินแดนสุขาวดี หายเข้าไปในปุยเมฆอันขาวสะอาด (ได้เขียนบทความจากการระลึกถึงน้องสาวที่รัก ต้องจากไปด้วยโรคมะเร็ง เพียง ๓ เดือน ที่รู้ว่าเป็นโรคมะเร็ง ซึ่งได้หมดลมภายในอ้อมกอดของพี่ชายก่อนที่น้องสาวจะหมดลม ๓ วันได้เล่าว่ามีหงส์ฟ้าสีขาวบินมาหา)

อ่อนแรง

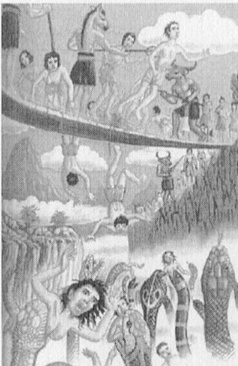

ภูเขาที่สูงเด่นก็มีวันถล่มลงมาได้ น้ำทะเลก็มีวันที่เหือดแห้ง นกที่บินได้สักวันก็ต้องอ่อนแรงลง พายุที่ร้ายแรงที่สุดก็จะต้องอ่อนแรง ชีวิตของคนเราก็เช่นกัน แม้จะเป็นจักรพรรดิ แม่ทัพ สักวันก็มีวันต้องอ่อนแรง ชีวิตทุกชีวิตก็เป็นเช่นนี้ ชีวิตของฉันก็ไม่ต่างกันฉันกำลังจะอ่อนแรงลง ลมหายใจแผ่วเบาลง...

องค์ใดพระสัมพุทธ　　สุวิสุทธะสันดาน
ตัดมูลกิเลสมาร　　บ่ มิหม่นมิหมองมัว
หนึ่งในพระทัยท่าน　　ก็เบิกบานคือดอกบัว
ราคี บ่ พันพัว　　สุวะคนธกำจร
องค์ใดประกอบด้วย　　พระกรุณาดังสาคร
โปรดหมู่ประชากร　　มะละโอฆะกันดาร
ชี้ทางบรรเทาทุกข์　　และชี้สุขเกษมศานต์
ชี้ทางพระนฤพาน　　อันพ้นโศกวิโยคภัย

ลุงสมชาย

หนีบาปกรรมไม่พ้น

<u>พระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสพระคาถานี้แก่ภิกษุทั้งหลายดังนี้</u>

<u>คนที่ทำบาป</u>

- ถึงจะเหาะขึ้นไปในอากาศ ก็ไม่พ้นจากบาปกรรม
- ถึงจะดำลงไปกลางทะเล ก็ไม่พ้นจากบาปกรรม
- ถึงจะเข้าไปหลบตัวในซอกเขา ก็ไม่พ้นจากบาปกรรม

เพราะไม่มีแผ่นดินสักส่วนหนึ่งที่คนทำบาป ยืนอยู่แล้วก็พ้นจากบาปกรรมได้

<u>*จากพระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย</u>
<u>เล่มที่ ๒๕ หน้าที่ ๗๑*</u>

ลุงสมชาย

ดอกบัวแก้วมณี

ในบึงใหญ่มีดอกบัวชูช่อสวยงาม รับน้ำค้างยามเช้า หยดน้ำค้างที่จับอยู่บนกลีบดอกบัว ต้องแสงอาทิตย์ส่งแสงประกาย ฉายรัศมีสวยงาม ส่งกลิ่นหอมอ่อนๆ ชวนให้แมลงมาผสมเกสร เรียกว่า **“ดอกบัวแก้วมณี”** ดอกบัวที่สวยงามนั้นเกิดมาจากโคลนตม ซากใบไม้พืชเน่า ซากศพ กองกระดูก ของเน่าเหม็นต่างๆ มาทับถมรวมมาเป็นดินโคลน

ต้นบัวเล็กๆ ก็แตกหน่ออ่อนๆ เป็นดอกตูมๆ ค่อยๆ โผล่ขึ้นพ้นโคลนตม ผ่านร้อน ผ่านหนาว สัตว์น้อยใหญ่ก็จะมาคอยกัดกิน ค่อยๆ โตขึ้น พ้นน้ำอย่างลำบาก ในที่สุดก็เบ่งบานชูช่อสวยงามชื่นใจ

เปรียบได้ดั่งตัวเราก็เหมือนบัวตูมๆ เล็กๆ ที่กำลังเริ่มจะโผล่พ้นโคลนตมและซากศพ เหมือนกับเราตอนนี้กำลังยืนอยู่กับโคลนตมและซากศพนั่นคือ กิเลส ตัณหา ความหลงงมงาย

ไม่ลองถามตัวเองบ้างหรือ? ทำอย่างไรจะได้มี **“ดอกบัวแก้วมณี”** อันสวยงามอยู่บนตัวเราบ้าง ถ้าบุคคลใดเมื่อตั้งใจปฏิบัติธรรมแล้ว **“ดอกบัวแก้วมณี”** ก็จะเบ่งบานอยู่ในตัวเรา จะมีความสุขและสวยงาม

ลุงชาย

พระมหาชนก

ใครวันนี้ ทั้งๆ ที่มองไม่เห็นฝั่งก็ยังเพียรพยายาม (ว่ายน้ำ)
อยู่ในท่ามกลางมหาสมุทร ท่านรู้อำนาจประโยชน์อะไร จึงพยายามเต็มที่อยู่อย่างนี้

พระเตมียโพธิสัตว์ ได้ระลึกชาติได้ว่า
"พระองค์ได้เสวยราชสมบัติในรัชกาลนั้น ๒๐ ปีแล้วต้องไปหมกไหม้อยู่ในนรกถึง ๘๐,๐๐๐ ปี"

สร้างบุญไว้ที่ใจ พาเราไปในทุกที่
ทรัพย์อื่นถึงเรามี ทิ้งทันทีเมื่อเราตาย

ทรัพย์อื่นต้องรักษา กลัวเขามาลักเอาไป
มีมากเป็นทุกข์ใจ กลัวคนร้ายมาแย่งชิง

แต่บุญไม่กลัวหาย เป็นหรือตายก็อยู่จริง
ไม่มีการแย่งชิง เพราะความจริงต้องสร้างเอง

คนเราจะเป็นโจรเพราะคำพูดของผู้อื่นก็หาไม่
จะเป็นมุนีเพราะคำพูดของผู้อื่นก็หาไม่

ผู้มีปัญญาถึงจะสิ้นทรัพย์ ก็เป็นอยู่ได้
ส่วนคนมีทรัพย์แต่ไม่มีปัญญา ก็เป็นอยู่ไม่ได้

เมล็ดพืชที่ถูกเผาในกองไฟย่อมไม่งอกขึ้นฉันใด
ความดีที่ทำในคนชั่วก็ย่อมพินาศไปไม่งอกงามฉันนั้น

ยักขปหารสูตร
ว่าด้วยยักษ์ตีศีรษะพระสารีบุตรเถระ

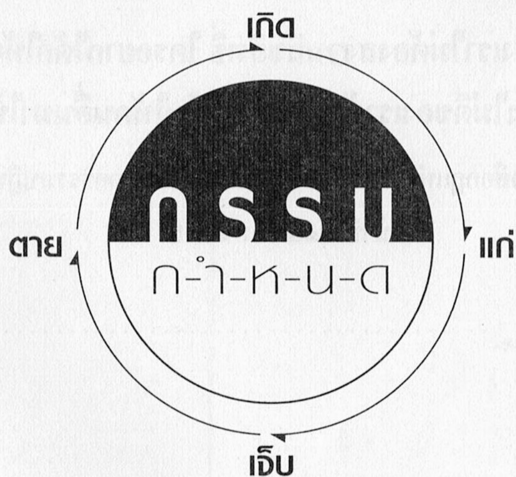
เมื่อยักษ์ทั้งสองนั้นได้เห็นท่านพระสารีบุตรปลงผมใหม่ๆ นั่งสมาธิอยู่ในที่แจ้ง ยักษ์ตนหนึ่งได้กล่าวกับยักษ์อีกตนหนึ่งว่า “สหาย เราอยากคิดตีศีรษะสมณะรูปนี้” เมื่อยักษ์ตนนั้นกล่าวดังนี้ว่า

“อย่าเลยสหาย ท่านอย่าทำร้ายสมณะเลย สมณะรูปนั้นมีคุณยิ่ง มีฤทธิ์มากมีอานุภาพมาก”

ครั้งนั้น ยักษ์นั้นไม่เชื่อยักษ์ผู้เป็นสหาย จึงได้ตีศีรษะท่านพระสารีบุตรเถระเป็นการตีอย่างรุนแรง และทันใดนั้น ยักษ์ตนนั้นได้ร้องว่า “โอย ร้อนเหลือเกิน” แล้วล้มตกไปสู่มหานรก ณ ที่นั้นเอง

จากพระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
เล่ม : ๒๕ หน้า : ๒๓๙

บทสวดมนต์
และการลดกรรม

พระธรรมสิงหบุราจารย์ (หลวงพ่อจรัญ ฐิตธมฺโม) วัดอัมพวัน จ.สิงห์บุรี สอนว่า "ความดี เราไม่สงวนลิขสิทธิ์ ดังนั้นหนังสือธัมมะของเราจึง**ไม่สงวนลิขสิทธิ์** อยากให้พิมพ์เผยแพร่มากๆ จะได้มีอ่านกันทั่วถึง และคนที่มีอาชีพธุรกิจโรงพิมพ์ เขาจะได้มีเงินทองใช้กัน **ขอสงวนลิขสิทธิ์อย่างเดียวคือ ความชั่ว"** นี่คือคำพูดของพระเดชพระคุณหลวงพ่อที่บอกแก่ญาติโยมที่มากราบนมัสการเมื่อวันที่ ๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๔

จากคำปรารภ หนังสือใบไม้ในกำมือ

นายชินวัฒก์ รัตนเสถียร รวบรวมและเรียบเรียง ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๕

"ของดีของเราไม่ต้องสงวนลิขสิทธิ์ ใครอยากได้ก็ให้เขาไป

แต่ของไม่ดีของเราต้องสงวนไว้ ไม่ให้คนอื่นมาใช้"

จากหนังสือกฎแห่งกรรม ธรรมปฏิบัติ เล่มที่ ๑๖ ภาคธรรมปฏิบัติ

หน้าที่ ๒๑๔ ย่อหน้าที่ ๒

สารบัญ

บทสวดมนต์

สมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช
สกลมหาสังฆปริณายก

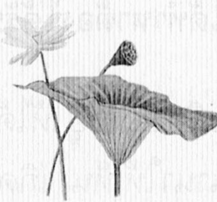
"กรรมมีจริง ผลของกรรมมีจริง"
"กรรมดีให้ผลดีจริง กรรมชั่วให้ผลชั่วจริง"

"ผู้ใดทำกรรมใดไว้ จักเป็นผู้รับผลของกรรมนั้น
ผู้ไม่ได้ทำหาต้องได้รับไม่"

ความเข้าใจผิดในเรื่องนี้มีอยู่ให้ได้ยินได้ฟังอยู่เนืองๆ เช่น มารดาบิดาทำไม่ดีต่างๆนานาให้เห็น เกิดเหตุการณ์รุนแรงแก่ชีวิตบุตรธิดา ก็มักกล่าวกันว่าลูกรับเคราะห์แทนมารดาบิดาบ้างหรือลูกรับกรรมแทนมารดาบิดาบ้าง ความจริงไม่เป็นเช่นนั้น กรรมของผู้ใดผลย่อมเป็นของผู้นั้น จะรับผลกรรมแทนกันไม่ได้...ไม่มี

มารดาบิดาทำไม่ดี ทำบาปทำอกุศล ยังอยู่ดีมีสุขเพราะผลของบาปอกุศลยังส่งไม่ถึง แต่บุตรธิดาที่ไม่ทันได้ทำบาปทำอกุศล กลับต้องมีอันเป็นไปต่าง ๆ นั้น นั่นเป็นเรื่องของการรับผลของบาปอกุศลที่ทำไว้ในภพชาติก่อน ที่ตามมาส่งผลในภพในชาตินี้แน่นอน บุตรธิดาผู้ได้รับผลไม่ดีต่างๆ นานา ต้องทำกรรมไม่ดีไว้ในภพชาติหนึ่งแน่นอน แต่เราไม่รู้ไม่เห็นเท่านั้น ไม่ใช่บุตรธิดารับผลกรรมแทนมารดาบิดา

ผู้จะเกิดร่วมกัน เป็นแม่เป็นพ่อเป็นลูกกัน ต้องมีกรรมดีกรรมชั่วในระดับเดียวกัน ไม่แตกต่างห่างไกลกัน จึงทำให้เหมือนลูกรับกรรมแทนพ่อแม่ผู้ทำบาปอกุศล ลูกที่มารับผลไม่ดีต่าง ๆ ขณะที่พ่อแม่ผู้ประกอบกรรมไม่ดีนั้น นั่นเพราะกรรมไม่ดีของลูกส่งผลทันในระยะนั้น จึงทำให้ยากจะเข้าใจได้ จึงทำให้เกิดความสับสนกันมาก กรรมของคนหนึ่ง ผลจะไม่เกิดแก่อีกคนหนึ่งแน่นอน

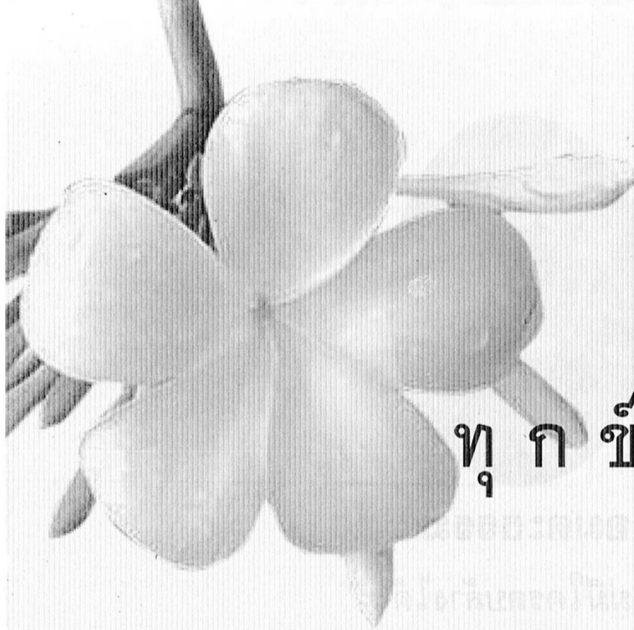
อมตะธรรม

"กรรมเก่าไม่มีใครลบล้างได้

กรรมปัจจุบันจะช่วยเจ้าเอง"

จงจำไว้ลูกเอ๋ย...! กรรมที่ทำด้วยเจตนาไม่ว่าจะดีหรือชั่ว ย่อมมีผลต่อผู้กระทำทั้งสิ้น ไม่มีพรหมเทพองค์ใดช่วยเจ้าลบล้างกรรมนั้นได้ เจ้าต้องช่วยเหลือตนเอง ด้วยการสวดมนต์ภาวนา แผ่เมตตา ผลแห่งบุญอันเป็นกรรมปัจจุบันนี้ จะช่วยเจ้าเอง

อานิสงส์การสวดมนต์ภาวนาแผ่เมตตา จะทำให้ลูกรู้แจ้งในคำสอนของพระพุทธองค์ กายจะมีความสงบช่วยระงับความทุกข์ร้อน จิตจะเบิกบาน อิ่มเอิบใจมีความสุข ยามนอนหลับเจ้าก็เป็นสุข ไม่ฝันร้าย เป็นที่รักของมนุษย์และอมนุษย์ทั้งหลาย ยามที่ตื่นก็เป็นสุข มีหน้าตาผ่องใส มีสง่าราศี อันตรายจากภัยพิบัติใดๆ ย่อมทำอันตรายไม่ได้ด้วยมีเทพพรหมมารักษา เมื่อจะตายย่อมไม่หลงลืมขาดสติสัมปชัญญะ แม้ดวงตายังไม่เห็นธรรมแต่ต้องตายจากโลกนี้เสียก่อน ก็จะได้ไปเกิดเป็นถึงชั้นพรหมเลยนะลูกเอ๋ย

ทุ ก ข์...และ...สุ ข

ชีวิตคนเราทุกคนย่อมมีทั้งดี และไม่ดี
ย่อมมีทั้งสุข มีทั้งทุกข์ปะปนกันทุกตัวตน
จะมีสุข จะมีทุกข์ อยู่ที่ตัวของเราเป็นผู้กระทำ
มิใช่เวรกรรม เวรกรรมก็คือ...
"ผลของการกระทำของตัวเราเอง"

มนุษย์ทุกคนชอบอ้างว่าไม่มีเวลา
ทั้งที่มีเวลาเท่ากันทุกคน
มนุษย์เอ๋ย! เลิกอ้าง เลิกโทษนั้น โทษนี้ซะที
*หันมามองตัวเองแล้วแก้ไข ปรับปรุง **"ทำดีได้ดี"***
เชื่อมั่นในคุณงามความดี ชีวิตนี้ก็สดใส

ความสุข ความทุกข์ อยู่ที่ใจ
ถามใครทำไม? **"ถ้าไม่คิดแก้ไข"**
อย่าลืมบุญคุณ อย่าลืมพ่อแม่ ชีวิตนี้จะไม่แย่
หมั่นสวดมนต์สร้างกุศล แล้วผลบุญจะไปไหน

สวดมนต์ไหว้พระเป็นธรรมประจำชีวิต เป็นข้อคิดประจำชีวิต เกิดผลผลิเพื่องอกงาม สร้างความดีให้แก่ตน ผลกำไรเป็นความดี เพื่อมอบให้แก่เพื่อนร่วมชาติ ร่วมโลกได้อยู่ด้วยความมีโชคดีทุกๆ ท่าน

ขอให้ท่านพร้อมสมาชิกในครอบครัวได้สวดมนต์กันทุกคน ทุกครอบครัว เพื่อเป็นมงคลในชีวิต จะเกิดฐานะดี มีปัญญา จะได้มีความสุข ความเจริญยิ่งๆ ขึ้นไปในชีวิต

ขอให้ความสุข ความเจริญ จงบังเกิดขึ้นกับท่าน
และครอบครัวของท่าน เทอญฯ

ก ร ร ม...

"กรรม" คนส่วนมากมักจะเข้าใจว่าเป็นสิ่งที่ไม่ดี เป็นความชั่วร้ายมีแต่ให้โทษไม่มีอะไรให้คุณ ในปัจจุบันก็ยังมีผู้ที่เข้าใจว่าชั่วร้ายอยู่ไม่น้อย เพราะมีอะไรไม่ดีขึ้นก็มักจะโทษกรรม

แต่ในความเป็นจริงแล้ว **"กรรม"** เป็นคำที่มีความหมายกลางๆ ในทางพระพุทธศาสนาหมายถึง **"กระทำ"** ไม่ใช่เป็นคำชั่วร้ายอย่างที่เข้าใจ กรรมจึงแบ่งออกเป็นสองประเภท คือ **กุศลกรรม** (กรรมดี) หมายถึง ผู้สร้างความดีเป็นบารมี เช่น มีจิตใจเมตตาปรานี ทำบุญให้ทาน ปฏิบัติตนอยู่ในศีล ๕ และ **อกุศลกรรม** (กรรมไม่ดี) หมายถึง ที่สร้างแต่สิ่งที่ไม่ดี ชั่วร้าย เช่น เบียดเบียนชีวิตผู้อื่น ฆ่าหรือทำร้ายสัตว์ หรือไม่ปฏิบัติตนอยู่ในศีล ๕

ในทางพระพุทธศาสนากรรมไม่ใช่สิ่งที่เกิดขึ้นแล้ว เห็นผลในทันทีทันใดนั้นแล้วก็หมดสิ้นไป แต่จะติดกับตนหรือวิญญาณของผู้นั้นตลอดไป ทั้งภพนี้และภพต่อๆ ไป จนกว่าบุคคลนั้นจะหลุดพ้นจากการเวียนว่ายตายเกิด

กฎแห่งกรรม จึงเป็นเรื่องที่น่าศึกษาเป็นอย่างมาก เพราะเป็นเรื่องเกี่ยวกับชีวิตของคนเราทุกคน เป็นกฎทางธรรมชาติ ว่าด้วยเหตุและผล สามารถพิสูจน์ได้ด้วยตัวเอง อย่างน้อยก็ทางด้านจิตใจของผู้ประกอบกรรมนั้นๆ เอง พระพุทธองค์ทรงเรียกว่า **"กรรมนิยาม"** ดังนั้นพุทธศาสนิกชนที่แท้จริงย่อมมีความเชื่อมั่นในกฎแห่งกรรม เรียกว่า **"กัมมสัทธา – เชื่อกรรม"**

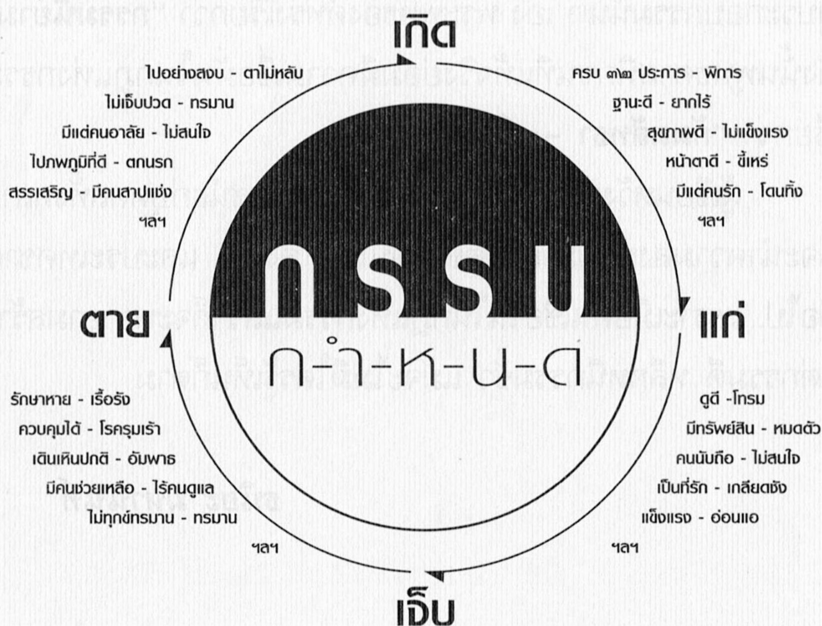
ผู้เขียนหวังว่าบทความนี้ คงเป็นประโยชน์แก่บุคคลทั้งหลายที่จะนำความสงบสุขมาสู่ชีวิตของตนเอง สังคม และประเทศชาติต่อไป...เพราะเมื่อคนเชื่อในในกฎแห่งกรรมแล้ว ก็จะพยายามสร้างแต่กรรมดี หลีกหนีกรรมชั่ว แม้จะไม่มีใครรู้เห็นก็ตาม

ธนิยะ มหานนท์

การลดกรรม ๔๕ อย่าง

(ควรอ่านอย่างยิ่ง)

มาทำความดี ละเว้นความชั่วกันดีกว่า

๑. กรรมที่ไม่มีลูก

กรรมจาก การทำร้ายลูกของสัตว์อื่น พรากสัตว์อื่นจากพ่อแม่หรือเคยข่มเหงลูกคนอื่น

ลดกรรม ด้วยการงดกินเนื้อสัตว์ทุกๆ ๗ วัน ในทุกๆ เดือน ทำบุญปล่อยปลาลงน้ำ ปล่อยนกปล่อยกา ทำบุญบริจาคทานที่มูลนิธิสัตว์หรือมูลนิธิเด็กอ่อน

๒. เจ็บป่วยบ่อย หรือเป็นโรคร้าย

กรรมจาก เคยทำทารุณกรรมต่อสัตว์

ลดกรรม ด้วยการทำบุญทำทานกับสัตว์อนาถา ให้อาหาร ให้ความเมตตา ซื้อยาหรือบริจาคเงินที่โรงพยาบาลสงฆ์ ทำบุญปล่อยเต่า งดกินเนื้อสัตว์ตลอดชีวิต

๓. ตาบอดหรือเป็นโรคตา

กรรมจาก เคยทำร้ายสัตว์ที่ดวงตา หรือไม่เคยทำบุญเติมน้ำมันตะเกียงในชาติก่อน หรือเคยทำลายไฟฟ้าของวัด ของที่สาธารณะ

ลดกรรม ซื้อโคมไฟ หลอดไฟถวายวัด ถวายเทียนห่อใหญ่ ถวายไฟฉาย เติมน้ำมันตะเกียงทุกวันพระ บริจาคเงินในกล่องซื้อน้ำมันเติมตะเกียงที่วัด

๔. ถูกรถเฉี่ยวชน ถูกลูกหลง ถูกสัตว์กัดต่อย

กรรมจาก จากเคยเป็นคนพาลเกะกะเกเร หาเรื่องเดือดร้อนให้ผู้อื่น มักรังแกและสาปแช่งผู้อื่นอยู่เสมอ

ลดกรรม หมั่นพูดดี มีวาจาไพเราะ

๕. สูญเสียคนใกล้ชิด

กรรมจาก เคยยิงนกตกปลา

ลดกรรม ทำบุญไถ่ชีวิตโค กระบือ งดกินเนื้อสัตว์อย่างน้อยสัก ๑ อย่างชั่วชีวิต หรือกินเจทุกๆ ๓ เดือน ทำบุญปล่อยนกปล่อยปลา

๖. ถูกนินทา ถูกให้ร้าย

กรรมจาก เคยพูดจาให้เป็นเหตุให้คนอื่นเป็นทุกข์หรือเดือดร้อน

ลดกรรม พิมพ์หนังสือธรรมะแจกฟรี พูดดี พูดให้คนอื่นเกิดประโยชน์ พูดให้ผู้อื่นมีความสุข

๗. มักเดือดร้อนเพราะไฟ ไฟไหม้บ้าน ไฟดูด

กรรมจาก เคยลบหลู่พระสงฆ์ และศาสนา

ลดกรรม ตักบาตรทุกวันพระ ทำบุญถวายสังฆทานทุกเดือน ฟังเทศน์ฟังธรรมทุกวันพระ หรือทุกๆ เดือนในวันพระ ร่วมพิมพ์หนังสือธรรมะแจกจ่ายฟรี

๘. ขาดบารมี ไร้ญาติขาดมิตร

กรรมจาก ไม่เคยไปร่วมงานบุญงานศพ

ลดกรรม ร่วมทำบุญงานศพ บริจาคเงิน หรือร่วมด้วยแรงกายช่วยงานอื่นๆ ในงานศพ เช่นทำอาหาร จัดดอกไม้

๙. ตั้งหลักปักฐานไม่ได้ โยกย้ายบ่อย

กรรมจาก ไม่เคยร่วมทำบุญสร้างโบสถ์ สร้างวิหารแก่วัดวาอารามต่างๆ

ลดกรรม ร่วมทำบุญสร้างโบสถ์ สร้างหลังคาวิหาร ร่วมทำบุญฝังลูกนิมิต หมั่นไปไหว้ศาลเจ้าพ่อหลักเมือง ณ เมืองที่ตนอยู่อาศัย

๑๐. มักถูกรังแก ถูกเบียดเบียน

กรรมจาก ไม่เคยบวช หรือทำบุญงานบุญ

ลดกรรม บวช ด้วยจิตศรัทธาปวารนาอย่างบริสุทธิ์ ไม่มีเจตนาอื่นแอบแฝงจะบวช ๗ วัน หรือ ๑๕ วัน ๑ เดือน ๑ พรรษา แล้วแต่จิตศรัทธา ถ้าเป็นสตรีจะบวชชีพราหมณ์ หรือถือศีล ๘ ตามเวลาที่สะดวกและตั้งจิตศรัทธา หรือร่วมทำบุญงานบวชอย่างสม่ำเสมอเท่าที่จะทำได้

๑๑. ไม่มีคนชื่นชมเอ็นดู ขาดเสน่ห์

กรรมจาก ไม่เคยถวายของหอม

ลดกรรม หมั่นทำบุญไหว้พระทุกวันพระ ถวายธูปหอม เทียน ดอกไม้สด พวงมาลัย ทองคำเปลว ประน้ำอบน้ำปรุง ประพฤติดี ปฏิบัติชอบต่อผู้อื่น คิดดี ทำดี พูดดี ให้ผู้อื่นได้ดี มิให้ร้ายผู้ใด

๑๒. เป็นที่รังเกียจ มีกลิ่นปาก กลิ่นตัว

กรรมจาก ทำติเตียนดูแคลน ผู้ที่ชอบทำบุญทำทาน

ลดกรรม หมั่นทำบุญทำทานอย่างสม่ำเสมอ ฟังเทศน์มหาชาติ ทุกๆ ปี ชักชวนผู้อื่นให้ร่วมทำบุญหรือบริจาคทานเป็นการบอกบุญ ผู้อื่น พิมพ์หนังสือธรรมะจ่ายแจกฟรี

๑๓. ไปไหนมาไหนลำบาก มีแต่อุปสรรค

กรรมจาก เคยทำลายหนทางสัญจรของวัด หรือของชาวบ้าน หรือทำให้ทางสัญจรสาธารณะได้รับความไม่สะดวก

ลดกรรม บริจาคทรัพย์หรือแรงกายช่วยสร้างสะพาน สร้างทาง อันเป็นประโยชน์แก่วัด หรือชุมชนเล็กๆ ช่วยผู้คนยากไร้ให้ได้มี ยวดยานพาหนะหรือทางสัญจรที่สะดวก

๑๔. เป็นคนรับใช้เขาร่ำไป

กรรมจาก เคยเนรคุณผู้ที่เคยมีพระคุณแก่ตน

ลดกรรม ตอบแทนผู้มีคุณด้วยความกตัญญู ร่วมทำบุญสร้างพระพุทธรูป พระประธาน ทำทานทั้งกับคนและสัตว์

๑๕. ขัดสน อดมื้อกินมื้อ

กรรมจาก เคยละเว้นการใส่บาตร ละเว้นการให้ทานเมื่อมีคนยากไร้มาขอทานอาหารและน้ำ

ลดกรรม แบ่งปัน อาหาร น้ำ เสื้อผ้า แก่คนยากไร้อนาถา แม้ไม่มีเงินก็แบ่งปันสิ่งของตามที่มี ตักบาตรทุกเช้าหรือทุกวันพระ

๑๖. อาภัพคู่ ร้างคู่

กรรมจาก เคยผิดลูกผิดเมียเขา

ลดกรรม บวชพระ หรือบวชชีพราหมณ์ ร่วมทำบุญเป็นเจ้าภาพงานแต่งงานคู่บ่าวสาวที่ยากจน ถวายของเป็นคู่ เช่น แจกันคู่ เชิงเทียนคู่ หมอนคู่ เป็นต้น

๑๗. ได้คู่ที่เลวร้าย ทำร้ายตนหรือทำให้เป็นทุกข์

กรรมจาก เคยข่มขืนเขาในชาติก่อน เคยทุบตีทำร้ายคู่

ลดกรรม บวชพระ หรือบวชชีพราหมณ์ ทำบุญปล่อยนกปล่อยปลา

๑๘. อยู่โดดเดี่ยวยามบั้นปลาย

กรรมจาก เคยจับสัตว์ขัง

ลดกรรม ทำบุญปล่อยปลาลงน้ำ ปล่อยนกปล่อยกา ทำบุญทำทานแก่เด็กอนาถาและสัตว์อนาถา

๑๙. รูปร่างหน้าตาไม่งดงาม

กรรมจาก ไม่เคยถวายดอกไม้ของหอม

ลดกรรม ถวายพวงมาลัยดอกไม้สด ดอกไม้หอม ทำบุญบริจาคดวงตา บริจาคร่างกายให้โรงพยาบาล

๒๐. มักถูกโกง ถูกเบี้ยวเงิน

กรรมจาก เคยคดโกงผู้อื่น

ลดกรรม สละทรัพย์บริจาคร่วมการกุศลต่างๆ ทำบุญตักบาตร ถวายสังฆทาน อุทิศส่วนกุศลแก่เจ้ากรรมนายเวรทุกๆ เดือน

๒๑. พิการ ร่างกายไม่สมประกอบ

กรรมจาก เคยทุบตีพ่อแม่ ด่าพ่อแม่ หรือทำร้ายพ่อแม่

ลดกรรม หมั่นทำบุญไหว้พระ ปล่อยนกปล่อยปลา ถือศีล ๕ ศีล ๘ เจริญภาวนา นั่งวิปัสสนากรรมฐาน

๒๒. มีคดีความ

กรรมจาก เคยพบคนทุกข์ร้อนแล้วไม่ช่วยหรือพยายามหาทางช่วยเหลือ

ลดกรรม หมั่นทำบุญปล่อยนกปล่อยปลา นั่งสมาธิเจริญวิปัสสนากรรมฐาน ถือศีล ๘ ทุกๆ ๓ เดือนๆ ละ ๗ วัน

๒๓. ไร้ที่อยู่เป็นหลักแหล่ง

กรรมจาก ไม่สงเคราะห์คนอนาถาที่มาขออาหาร ขอชายคาหลบฝน ไม่มีน้ำใจช่วยเหลือคนตกทุกข์ได้ยาก

ลดกรรม ร่วมทำบุญซื้อกระเบื้องหลังคาโบสถ์ หมั่นไปกราบไหว้บูชาศาลหลักเมือง ทำบุญทำทานแก่สัตว์พิการหรือสัตว์จรจัด

๒๔. จิตใจขุ่นมัว ดุดัน ขี้โมโห

กรรมจาก มักตระหนี่ในการทำบุญ

ลดกรรม สวดมนต์ไหว้พระ ทุกวันพระ ฝึกวิปัสสนากรรมฐาน ถือศีล ๕ หรือศีล ๘ ทุกๆ ๓ เดือน บริจาคทาน แบ่งปันเงินทองหรือสิ่งของแก่ผู้ตกทุกข์ได้ยาก หรือร่วมทำบุญบริจาคทานกับมูลนิธิสถานสงเคราะห์ และวัดวาอารามต่างๆ

๒๕. ไม่มีชื่อเสียง

กรรมจาก เคยติฉินนินทา ทำให้ผู้อื่นเสียหาย

ลดกรรม ร่วมทำบุญสร้างหอระฆัง ร่วมทำบุญหล่อเทียนพรรษา ทำทานกับคนยากไร้ และสัตว์อนาถา

๒๖. ไม่มีวาสนาบารมี

กรรมจาก ไม่เคยนับถือชื่นชมผู้นับถือธรรมะ

ลดกรรม ทำบุญสร้างพระพุทธรูป ทำทานกับคน

๒๗. มีลูกหลานไม่ดี เกเร ไม่เชื่อฟัง

กรรมจาก ทำแท้ง เคยทำร้ายคนใกล้ชิดมาก่อน และทำร้ายจิตใจครอบครัวในชาติก่อน

ลดกรรม บวชเณร โดยให้ลูกบวชหรือไปร่วมบวชจะทำให้กรรมน้อยลง ปฏิบัติธรรม อุทิศให้ลูกตนเอง

๒๘. เจอแต่คนเอาเปรียบ

กรรมจาก เคยเบียดเบียนเงินพ่อแม่ไว้ในอดีตชาติ เคยโกงคนไว้ในอดีตชาติ ขโมยเงินครอบครัวมาใช้

ลดกรรม หมั่นยึดถือศีล ๕ ให้มั่น ไม่ดื่มเหล้า ทำให้ขาดสติ โดนโกงง่าย หมั่นสวดมนต์ อธิษฐานบารมี ด้านขอพรให้พบเจอคนดีๆ เข้ามาในชีวิต

๒๙. เกิดในสกุลต้อยต่ำ

กรรมจาก โอหัง อวดดี จิตใจคับแคบ

ลดกรรม ร่วมทำบุญสร้างวัด สร้างพระประธาน ทำบุญทำทานกับคนยากไร้ และสัตว์อนาถา พิมพ์หนังสือธรรมะแจกฟรี

๓๐. ไร้สง่าราศี ขาดวาสนา

กรรมจาก เคยเมาสุราอาละวาด ระรานผู้อื่น

ลดกรรม นั่งสมาธิ ฝึกกรรมฐาน ทำทานกับคนอนาถาและสัตว์อนาถา ร่วมพิมพ์หนังสือธรรมะแจกฟรี

๓๑. ไม่เจริญก้าวหน้า จิตใจเป็นทุกข์

กรรมจาก เคยชักจูงคนทำชั่ว

ลดกรรม ถือศีล ๘ เป็นเวลา ๗ วัน ทุกๆ ๓ เดือน หมั่นทำบุญตักบาตร ถวายสังฆทาน

๓๒. จิตใจฟุ้งซ่าน เป็นทุกข์

กรรมจาก เคยริษยาผู้อื่น

ลดกรรม ทำบุญตักบาตร ถวายสังฆทาน ปล่อยปลาลงน้ำ นั่งสมาธิ สวดมนต์บทคาถาพระชินบัญชร

๓๓. ชีวิตตกต่ำ ทำสิ่งใดไม่เจริญ

กรรมจาก เคยทำแท้ง

ลดกรรม ปล่อยปลาลงน้ำทุกๆ เดือน จนครบ ๙ เดือน หรือ ๑ ปีเต็ม ถวายสังฆทาน ทำบุญใส่บาตรเสมอ

๓๔. เป็นเมียน้อย เมียเก็บ

กรรมจาก เคยผิดลูกผิดเมียเขามาก่อน ขืนใจเขาโดยไม่ยินยอม เคยอธิษฐานจิตร่วมกันมาว่ากี่ภพก็ขอให้ได้ใช้ชีวิตคู่ด้วยกัน

ลดกรรม ถวายธงคู่ ธูปคู่ เชิงเทียนคู่ หมอนคู่ อย่างใดก็ได้ อธิษฐานจิตขอให้ชีวิตคู่ที่ดีขึ้น บวชชีพราหมณ์ ปีละ ๑ ครั้ง ๓ วัน อุทิศให้เจ้ากรรมนายเวรที่เคยล่วงเกินให้ได้รับกุศลและเปิดทางให้ชีวิตคู่ดีขึ้น ร่วมเป็นเจ้าภาพงานแต่ง เพื่อชีวิตตนจะดีขึ้นและสมหวัง สวดมนต์ขอพรทุกวันเกิดด้านความรักให้สมหวังต่อไป ทำบุญสังฆทานสด ในวันเกิดตนเอง เดือนละครั้ง เพื่ออุทิศให้เจ้ากรรมนายเวรในอดีตชาติ ปัจจุบันชาติ และวิญญาณที่ตามมาให้ได้รับกุศลและอโหสิกรรม

๓๕. เป็นทุกข์เพราะคนในครอบครัว

กรรมจาก เคยลำเอียง ไร้คุณธรรมในด้านครอบครัวไว้ก่อน เคยเอารัดเอาเปรียบคนในครอบครัวและคนใกล้ชิดไว้ในชาติอดีต และชาติปัจจุบัน เคยทำให้ครอบครัวเขาแตกแยกในอดีตชาติ

ลดกรรม ต้องบวชชีพราหมณ์ เพราะเมื่อเกิดอีกภพ ชีวิตจะได้ดีมีชีวิตที่ดีขึ้น เพราะกุศลของการบวชปฏิบัติธรรม ทำให้เจ้ากรรมนายเวร อโหสิกรรม และตนเองได้พบสิ่งที่มีกุศลมากขึ้น ยึดพรหมวิหาร ๔ มีเมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา จะทำให้ชีวิตมีความเมตตา และไม่ลำเอียงเอารัดเอาเปรียบคนใกล้ชิด ทำให้วิถีชีวิตมีคนนับถือและพ้นจากความทุกข์ในเรื่องญาติพี่น้องยุ่งเกี่ยวได้ นำพระคู่บ้านคู่เมืองเข้าสักการะที่บ้าน และสวดมนต์ขอพรให้ครอบครัวอยู่เย็นเป็นสุข

๓๖. เป็นอัมพฤกษ์ อัมพาต

กรรมจาก ฆ่าสัตว์ ทรมานสัตว์ ทำร้ายคนไว้ในอดีตชาติและปัจจุบันชาติ

ลดกรรม ตักบาตรอุทิศส่วนกุศลให้เจ้ากรรมนายเวรในอดีตชาติปัจจุบันชาติ รวมถึงสรรพสัตว์ทั้งหลายให้ได้กุศลและอโหสิกรรมซึ่งกันและกัน ปล่อยสัตว์ลงน้ำในวันเกิดตนเอง กรวดน้ำอุทิศส่วนกุศลให้เจ้ากรรมนายเวรได้รับและอโหสิกรรม ถวายยาเข้าวัดหรือช่วยเหลือคนป่วย

๓๗. เป็นมะเร็ง

กรรมจาก รู้เห็นเป็นใจกับการทำแท้ง การทารุณสัตว์ หรือการทำร้ายเบียดเบียนผู้อื่น

ลดกรรม ทำบุญใหญ่อุทิศให้เจ้ากรรมนายเวร และบวชชีพราหมณ์ ๑ เดือน เพื่อส่งกุศลให้เจ้ากรรมนายเวรอโหสิกรรม ทำบุญสร้างพระพุทธรูป สร้างโบสถ์หรือสร้างศาลาวัด ร่วมพิมพ์หนังสือธรรมะแจกฟรี หมั่นนั่งสมาธิฝึกกรรมฐาน

๓๘. ค้าขายขาดทุน ทำงานไม่ก้าวหน้า

กรรมจาก เคยลบหลู่เจ้าที่เจ้าทาง

ลดกรรม หมั่นทำบุญใส่บาตร ถวายสังฆทาน ถวายเครื่องเซ่นสังเวย เจ้าที่ - เจ้าทาง หมั่นสวดมนต์บทคาถาพระชินบัญชร

๓๙. ด้อยปัญญา

กรรมจาก ฝักใฝ่อบายมุข ในชาติก่อน หรือชักชวนคนไปทำชั่วดูแคลนหลักธรรมะ

ลดกรรม พิมพ์หนังสือธรรมะจ่ายแจก ทำบุญทำทานกับโรงเรียนของเด็กพิการหรือตามมูลนิธิต่างๆ

๔๐. ตกงาน

กรรมจาก เคยกลั่นแกล้งผู้อื่นในเรื่องงาน หรือแย่งงานผู้อื่น

ลดกรรม หมั่นทำบุญทำทาน ร่วมงานบุญต่างๆ ปล่อยนก ปล่อยปลา

๔๑. ไม่มีโชคลาภ

กรรมจาก ไม่เคยสวดมนต์ไหว้พระ

ลดกรรม หมั่นทำบุญสวดมนต์ไหว้พระ ถวายธูป เทียน ดอกไม้สด พวงมาลัย และทองคำเปลว

๔๒. เรียนไม่จบ การเรียนมีอุปสรรค

กรรมจาก ชาติก่อนปฏิเสธการฟังเทศน์ฟังธรรม

ลดกรรม หมั่นเข้าวัด ร่วมงานบุญต่างๆ ฟังเทศน์ อ่านหนังสือธรรมะ

๔๓. มีอาชีพต้อยต่ำที่ผู้คนดูแคลน

กรรมจาก ชาติก่อนเคยบวชด้วยเจตนาไม่บริสุทธิ์ ไร้ความศรัทธา อาศัยผ้าเหลืองหากิน

ลดกรรม ถือศีล ๕ ศีล ๘ นั่งสมาธิ ฝึกกรรมฐาน ถวายสังฆทานทุกเดือน หรือทุก ๓ เดือน

๔๔. ครอบครัวยากจน

กรรมจาก ชาติก่อนไม่เคยบริจาคทาน

ลดกรรม หมั่นทำบุญด้วยการบริจาคทาน ถ้ามีเงินไม่มาก ก็บริจาคเป็นสิ่งของ แรงกาย หรือน้ำใจ ต่อผู้ตกทุกข์ได้ยาก เช่น ไปช่วยอ่านหนังสือให้มูลนิธิคนตาบอด

๔๕. เป็นทุกข์เพราะความรัก

กรรมจาก ชาติก่อนเจ้าชู้ หลอกผู้อื่นให้อกหัก

ลดกรรม ประพฤติดีปฏิบัติดีทั้งความคิด กาย วาจาใจ ร่วมทำบุญงานแต่งงาน ทำสิ่งดีๆ ให้คนอื่นได้สมรักสมรส

กฎแห่งกรรม

อ่านให้จบเพราะจุดเด่นอยู่ที่ข้อ ๑๙ ค่ะ

๑. **เหตุใดคุณมีเสื้อผ้าแพรพรรณอันงดงามสวมใส่มากมาย**
เพราะชาติก่อนคุณเคยถวายจีวรแด่พระสงฆ์

๒. **เหตุใดชาตินี้คุณมีอาหารดีดีรับประทานอยู่เสมอ**
เพราะชาติก่อนคุณเคยทำทานอาหารแก่คนยากจนในชาติก่อน

๓. **เหตุใดชาตินี้คุณอดอยากยากจน ไม่มีเสื้อผ้าดีดีสวมใส่**
เพราะคุณตระหนี่ขี้เหนียวไม่ยอมทำทานคนจนในชาติก่อน

๔. **เหตุใดชาตินี้คุณมีบ้านเรือนใหญ่โต**
เพราะคุณเคยถวายข้าวสารเข้าวัดในชาติก่อน

๕. **เหตุใดชาตินี้คุณมีความเจริญรุ่งเรืองและมีความสุขมาก**
เพราะคุณเคยถวายเงินสร้างวัดในชาติก่อน

๖. **เหตุใดชาตินี้คุณเป็นคนสวย และรูปงาม**

เพราะคุณเคยถวายดอกไม้สดบูชาพระด้วยความเคารพในชาติก่อน

๗. **เหตุใดชาตินี้คุณเป็นคนฉลาดปราดเปรื่องมีปัญญาดี**

เพราะคุณเคยเป็นพุทธมามกะและทานมังสวิรัติในชาติก่อน

๘. **เหตุใดชาตินี้คุณเป็นที่รักของทุกๆ คน และมีเพื่อนมากมาย**

เพราะคุณเคยสร้างมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อทุกคนในชาติก่อน

๙. **เหตุใดชาตินี้คุณมีพ่อแม่อยู่พร้อมหน้า**

เพราะคุณเคารพและให้ความช่วยเหลือ ไม่ดูแคลนคนไร้ญาติในชาติก่อน

๑๐. **เหตุใดชาตินี้คุณเป็นเด็กกำพร้า**

เพราะคุณเคยยิงนก ตกปลา และพรากสัตว์ในชาติก่อน

๑๑. **เหตุใดชาตินี้คุณมีอายุยืนแข็งแรง**

เพราะคุณเคยปล่อยนก ปล่อยปลา สิ่งมีชีวิตในชาติก่อน

๑๒. **เหตุใดชาตินี้คุณอายุสั้น**

เพราะชาติก่อนคุณเคยฆ่าสัตว์มากมาย

๑๓. **เหตุใดชาตินี้คุณเป็นคนรับใช้**

เพราะชาติก่อนคุณเคยดูถูกเหยียดหยามคนจน

๑๔. **เหตุใดชาตินี้คุณมีดวงตาสดใส**

เพราะชาติก่อนคุณเคยเติมน้ำมันตะเกียงและจุดไฟบูชาพระ

๑๕. เหตุใดชาตินี้คุณโง่ปัญญาอ่อนและหูหนวก

เพราะชาติก่อนคุณเคยด่าว่าและหยาบคายต่อหน้าพ่อแม่

๑๖. เหตุใดชาตินี้คุณต้องตายเพราะยาพิษ

เพราะชาติก่อนคุณเจตนาวางยาในต้นน้ำลำธารให้เป็นพิษ

๑๗. เหตุใดชาตินี้คุณจึงแขวนคอตาย

เพราะชาติก่อนคุณใช้ตาข่ายล่าและดักสัตว์

๑๘. ถ้าชาตินี้คุณฆ่าเขา ชาติหน้าเขาก็จะฆ่าคุณ

และจะฆ่ากันไป - มาไม่มีสิ้นสุด

๑๙. ถ้าชาตินี้คุณบอกเล่ากฎแห่งกรรม

คุณจะเป็นที่เคารพนับถือมากมายในชาติหน้า

อ่านเสร็จแล้ว ถ้าส่งต่อ ก็เหมือนได้ปฏิบัติตามกฎแห่งกรรม ข้อที่ ๑๙ แล้ว ด้วยความปรารถนาดี

ทุบหัวปลา

ตลาดที่ผู้เขียนไปซื้อกับข้าวประจำจะมีร้านขายปลาอยู่ร้านหนึ่ง คนขายเป็นผู้หญิง หน้าตาหมองคล้ำดำค่ะ ไม่มีราศีเลย เคยเห็นเป็นแบบไหน ทุกวันนี้ก็เป็นแบบนั้น ถึงจะใส่ทองหยองเต็มตัวก็เถอะ ทุกๆ วันแม่ค้าทำปลาขาย ทุบโป้งๆ วันละหลายๆ ครั้ง ทำแบบนี้นานนับปี

จนอยู่มาวันหนึ่ง แม่ค้าได้จับปลาช่อนมาวางบนเขียงเพื่อจะทุบหัวตามปกติ มือซ้ายจับตัวปลาไว้ มือขวาถือไม้พร้อมที่จะฟาดลงบนหัวปลา แต่ท่านผู้อ่านคะ เหตุการณ์ไม่คาดคิดเกิดขึ้นค่ะ แม่ค้าฟาดไม้ลงมาแทนที่จะโดนหัวปลาเหมือนอย่างเคย ดันทุบหัวแม่มือตัวเองค่ะ แม่ค้าร้องกรี๊ดๆ ลงไปดิ้นพราดๆ กับพื้น เหมือนปลาที่ถูกทุบหัวยังไงยังงั้นค่ะ

"แม่ค้าคนนี้ไปหาหมอ รักษายังไงๆ ก็ไม่หาย มีแต่จะบวมมากขึ้น มีน้ำเหลืองไหลออกมา เชื่อไหมคะว่าน้ำเหลืองที่ไหลออกมานั้น แทนที่จะเป็นสีเหลืองขุ่นๆ นี่เป็นสีเหลืองแดงๆ เหมือนเลือด เหมือนกับเลือดที่ออกจากหัวปลาตอนที่ทุบค่ะ มือเจ็บแต่ก็ยังมาขายปลานะคะ ทุบหัวปลาทุกๆ วันไม่หยุด คราวนี้โดนเงี่ยงปลาดุกแทงซ้ำที่นิ้วเดิมค่ะ เขาเลยต้องหยุดไม่มาขายเองแต่ให้คนในครอบครัวมาขายแทน วันหนึ่งผู้เขียนเจอที่ตลาด (หลังจากไม่ได้เจอมานานมาก) ผู้เขียนถามแม่ค้าว่า

"ป้านิ้วเป็นไงบ้างคะ หายยัง"

"ถูกตัดทิ้งไปแล้ว (ยกนิ้วหัวแม่มือให้ผู้เขียนดู) เน่าข้างในตอนนั้นเจ็บทรมานมาก ปวดจนทนไม่ไหวเลยตัดสินใจให้หมอตัดทิ้ง ตอนนี้ป้าทำอะไรไม่ถนัดเลย"

"ไม่ต้องคิดมากหรอกค่ะป้าไม่เป็นอะไรมากกว่านี้ก็ดีแล้วค่ะ"

ผู้เขียนกลับมาบ้าน คิดตลอดว่า นี่เป็นกรรมที่ป้าแม่ค้าทำกับปลา ทุบหัวปลาเป็นร้อยๆตัว ป้าต้องโดนตัดนิ้วเหมือนกับป้าสับหัวปลา ถ้าผู้เขียนสามารถจะบอกป้าแม่ค้าได้ผู้เขียนอยากบอกว่า

"ป้าจ๋า ไปหาอาชีพอย่างอื่นทำเถอะค่ะ ชีวิตทุกชีวิตย่อมรักชีวิตตัวเองทั้งนั้น จริงอยู่เค้าเกิดมาเพื่อเป็นอาหารของมนุษย์ ถ้าเราไม่กินเค้าๆ ก็รอด หรือรอให้เค้าตายเองโดยธรรมชาติ เราค่อยกินไม่ดีกว่าหรือคะ" ได้แต่คิดค่ะ แต่ไม่กล้าพูด กลัวโดนตอกกลับ

เห็นไหมล่ะคะ ***สัตว์ยังรักชีวิตของเค้าเอง คนก็รักชีวิตตนเองทุกอย่างไม่ว่าคนหรือสัตว์ย่อมรักชีวิตกันทั้งนั้นค่ะ ทำดี ปฏิบัติธรรมเพื่อหนีกรรมกันเถอะค่ะ***

อุ่นตา วงศ์ราชนันท์ (ตุ๊กตา)

ตับแข็งตาย
ยังมิวายเหมือนไก่

ตาชู เป็นนักดื่มสุราตัวยง อยู่มือวางระดับต้นๆ ของหมู่บ้าน แกมีอาชีพรับจ้างเชือดไก่ทั่วราชอาณาจักร บ้านไหนมีงานเลี้ยงจะใช้ไก่ทำอาหารแต่ไม่กล้าเชือดเอง สั่งตาชู แกจะจับเชือด จับเชือดแล้วจะดิลิเวอร์รี่มาส่งให้ถึงบ้าน ถ้าไม่มีค่าจ้างให้ก็ขอเป็นเหล้าซักขวดสองขวดก็พอ อยู่มาวันหนึ่งแกมีอาการอ่อนเพลีย เบื่ออาหาร เหนื่อยง่าย ท้องบวม ตัวเหลืองและคลื่นไส้อย่างหนัก เพื่อนบ้านช่วยกันนำส่งโรงพยาบาล หมอตรวจพบว่าตาชูป่วยเป็นโรคตับแข็ง หมอสั่งให้งดเหล้าเด็ดขาด มิฉะนั้นอาจถึงแก่ชีวิตได้

ด้วยความที่กลัวตายในตอนแรก ตาชูก็พยายามอดเหล้าได้พักหนึ่งก็กลับไปดื่มอีก ประกอบกับช่วงนั้นเป็นช่วงส่งท้ายปีเก่าต้อนรับปีใหม่ คนในหมู่บ้านจัดงานเลี้ยงกันเกือบทุกหลังคาเรือนเพื่อเฉลิมฉลอง ตาชูก็รับจ้างเชือดไก่เหมือนอย่างเคยและอดไม่ได้ที่จะดื่มเหล้า ๓ วัน ๓ คืน ติดต่อกัน วันรุ่งขึ้นก็ไม่มีใครเห็นตาชูออกมาจากบ้าน เพื่อนบ้านเป็นห่วงกลัวว่าแกจะไม่สบายจึงไปเคาะประตูเรียกก็ไม่ยอมเปิด เห็นท่าไม่ดีจึงช่วยกันพังประตูเข้าไป ภาพที่เห็นคือ ร่างที่ไร้วิญญาณของตาชูนอนตายอยู่ด้วยท่าไก่กำลังตีปีกแต่ก่อนที่จะสิ้นลมหายใจนั้น คงจะทุรนทุรายและเจ็บปวดทรมานมากสังเกตจากที่นอนหมอนมุ้งของแกกระจุยกระจายทั่วห้องไปหมดช่างเหมือนไก่ที่กำลังถูกเชือดซะนี่กระไร....

แม้ว่าตาชูจะมีอาชีพเชือดไก่ ฆ่าไก่อย่างไม่ปรานี แต่แกก็เป็นที่รักของเพื่อนบ้าน แกได้รับผลกรรมที่ได้ก่อไว้โดยไม่รู้ตัว

“คนเรานี้หนา รู้วันเกิดแต่ไม่รู้วันตาย จงทำดีตราบเท่าที่มีชีวิตอยู่”

เศกสรรค์ เดชพลกรัง

กรรมที่ทำกับแมว

ตุ๊กตาเป็นเด็กประถมที่บ้าน (ทางภาคใต้) มีคนสวนอยู่สองครอบครัว ครอบครัวหนึ่งเพิ่งแต่งงาน เมียกำลังท้องอ่อนๆ วันหนึ่งเมียของเขาทอดปลาวางไว้ แล้วเดินออกมาหน้าบ้าน แมวเจ้ากรรมไปขโมยปลาที่ทอดแล้วไปกิน พอผัวรู้โกรธมากจับขาหลังแมวแล้วฟาดแมวเคราะห์ร้ายตัวนั้นกับโคนต้นมะขาม จนแมวสลบฟาดซ้ำอีกครั้งแมวอ่อนยวบไปทั้งตัว ตุ๊กตาเห็นจึงวิ่งออกมาพร้อมพูดด้วยเสียงดังว่า

"หยุดทำแบบนี้นะ"

"มันขโมยปลาไปกิน มันต้องตาย"

“ตายแล้วน้าได้ปลาคืนหรือเปล่าล่ะ ถ้าเค้าตายแล้วได้ปล่าคืนก็ฆ่าให้ตายเลยซิ”

เขาโยนแมวใส่ตุ๊กตา ตุ๊กตารับไว้ได้ แล้วก็รีบพาแมวไปนวด ๆ ๆ ปาป๊ามาเห็นเข้าบอกกับตุ๊กตาว่า

“เขาตายไปแล้วละลูก”

“โถ..เกิดชาติหน้าอย่าไปขโมยเค้าอีกนะ” (ตุ๊กตาพูดกับแมว)

อีกหลายเดือนต่อมา เมียคนงานผู้นั้นได้คลอดลูกสาวปรกติทุกอย่าง จนเวลาเลยไป ๓ - ๔ เดือน ลูกสาวของเขาคอไม่แข็งสักที โอนไปเอนมา ที่ปากก็มีน้ำลายไหลตลอด เหมือนกับแมวที่เลือดไหลทางปาก ลูกสาวเค้าเหมือนคนไม่มีกระดูก นิ่มไปทั้งตัว ตุ๊กตานึก....เหมือนแมวที่เขาฟาดกับโคนมะขามยังไงยังงั้น น้องเค้าเสียตอนอายุได้ ๑๕ ปี กว่าจะเสียทรมานดิ้นพราดๆ เหมือนแมวเลยค่ะ ณ ตอนนี้ตุ๊กตาบอกปาป๊า

“ไล่เค้าออกไปเหอะ ไม่ต้องจ้างเค้าแล้ว เค้าทำร้ายแมว”

“เขาไม่ได้ทำความผิดกับสวนเรา เราจะไล่เค้าออกได้ยังไงที่เขาทำร้ายแมว ชาติก่อนแมวคงไปทำร้ายเขามา ชาตินี้ถึงตามทำร้ายคืน เห็นไหม แมวเจ็บ หนูอย่าเอาเป็นแบบอย่างนะ ทุกชีวิตรักชีวิตตัวเอง”

ปาป๊า สอนหลายอย่าง แต่กรรมมีจริง อย่างที่บอกนะคะ

อุ่นตา วงศ์ราชนันท์ (ตุ๊กตา)

กรรม ของคนฆ่าวัว

ลุงมะ เป็นคนนับถือศาสนาอิสลาม ประกอบอาชีพเป็นคนฆ่าวัว ทุกเช้าแกต้องตื่นตั้งแต่ตี ๓ เพื่อฆ่าวัวแล้วเอาเนื้อวัวไปขายส่งให้กับร้านขายเนื้อในตลาดสดใกล้ๆ บ้าน วิธีฆ่าวัวของแก คือจะใช้เชือกผูกเท้าทั้งสี่ข้างของมันรวมกันแล้วใช้ไม้หน้าสามตีเข้าที่ศีรษะวัวอย่างแรงซ้ำๆ หลายๆ ที มันก็จะดิ้นทุรนทุรายด้วยความเจ็บปวดทรมาน จนกว่ามันจะตาย ลุงมะประกอบอาชีพนี้มานานหลายปี

วันหนึ่ง แกรับซื้อแม่วัวมาจากชาวบ้านเพื่อนำมาฆ่าขายเนื้อตามปกติ แกก็จัดแจงเอาเชือกมาผูกเท้าทั้งสี่ข้างของมันเหมือนทุกครั้ง เมื่อใช้ไม้หน้าสามตีครั้งแรก แม่วัวดิ้นทุรนทุรายอย่างรุนแรง ตีครั้งที่สอง มันก็ดิ้นจนเชือกหลุดออกจากเท้าหน้าทั้งสองข้างมันตะเกียกตะกายเพื่อจะหนีเอาชีวิตรอด ลุงมะกับลูกน้องช่วยกันดึงเชือกที่ยังผูกติดกับเท้าหลังทั้งสองข้างของมัน ใช้แรงลากแม่วัวตัวนั้นให้เข้ามาใกล้ตัว แล้วใช้ไม้ตีซ้ำอีก ซ้ำแล้วซ้ำเล่า จนมันหมดแรงสิ้นลมไป มารู้ภายหลังว่าแม่วัวตัวนั้นเพิ่งคลอดลูกได้ไม่ถึงเดือน ก็ถูกนำมาขายเพราะเจ้าของวัวต้องการใช้เงิน อาจจะด้วยความที่เป็นห่วงลูกมันจึงพยายามดิ้นรนเพื่อให้มีชีวิตรอดกลับไปดูแลลูกวัวน้อยของมัน แต่อนิจจาหนีไม่รอด ต้องตายไปไม่ได้เห็นหน้าลูกวัวน้อยอีก

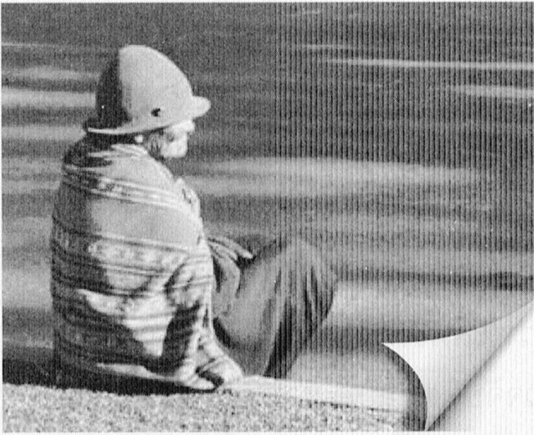
หลังจากนั้นประมาณ ๒ ปี ลุงมะเลิกกับภรรยา แล้วแต่งงานใหม่กับภรรยาซึ่งเด็กกว่าและหน้าตาสวย อยู่มาวันหนึ่งลุงมะได้ขี่รถจักรยานยนต์ไปตามหาภรรยาใหม่ในวงไพ่ที่บ้านเพื่อนซึ่งอยู่หมู่บ้านถัดไป และได้มีปากเสียงทะเลาะชกต่อยด่าทอกันอย่างรุนแรงกับเด็กหนุ่มคนหนึ่งในวงไพ่ เนื่องจากหึงหวงภรรยาใหม่ ลุงมะถูกภรรยาใหม่ไล่ให้กลับบ้าน เมื่อตามให้ภรรยากลับบ้านไม่ได้ ลุงมะก็ขี่จักรยานยนต์กลับบ้านด้วยความโมโห ขณะนั้นเป็นเวลาดึกมากแล้ว ระหว่างทางกลับบ้าน เด็กหนุ่มคนที่มีปากเสียงกันนั้นได้มาแอบซุ่มอยู่ข้างทาง ทำอุบายให้ลุงมะจอดรถ ด้วยความโกรธที่ถูกด่าว่าและโมโหจึงใช้มีดแทงเข้าที่ลำตัวของลุงมะ ๒ - ๓ ครั้ง แล้ว

ใช้เชือกที่เก็บไว้ใต้เบาะรถจักรยานยนต์ของลุงมะ มัดตัวลุงมะไว้แล้วผูกติดกับรถจักรยานยนต์ของลุงมะเอง แล้วลากไปเป็นระยะทางไกลกว่า ๑ กิโลเมตรแล้วหนีไป ลุงมะเสียชีวิตด้วยความทุรนทุรายและทรมานเป็นอย่างยิ่ง

อนิจจาช่างเหมือนกับแม่วัวที่ถูกลุงมะฆ่าและต้องตายอย่างทรมาน ดิ้นทุรนทุรายจนกว่าจะสิ้นใจตายซะนี่กระไร ต่อมาภายหลังเด็กหนุ่มคนนั้นก็ถูกตำรวจจับติดคุก ด้วยความที่ไม่ยับยั้งชั่งใจตัวเอง ปล่อยให้อารมณ์โกรธเข้าครอบงำ ชีวิตที่สดใสกลับต้องมืดมนอยู่ในคุก.

นี่ก็เป็นอีกกรรมหนึ่ง ที่บางทีเราอาจจะคิดว่าเป็นการทำกรรมเพื่อเลี้ยงชีพตัวเอง ถ้าไม่ทำก็ไม่มีเงิน มันเป็นอาชีพอย่างหนึ่ง แต่ใครก็รักชีวิตตัวเองกันทั้งนั้น ถ้าเลี่ยงไม่ได้ก็ควรหมั่นทำบุญอุทิศส่วนกุศลให้เจ้ากรรมนายเวร ถึงแม้บุญจะไม่ช่วยลดบาป แต่อย่างน้อยก็ช่วยทำให้หนักกลายเป็นเบาได้บ้างก็ยังดี....

ชม้อย รอดคำ

กรรมที่ทำกับแม่

แม่ของอรเป็นหญิงชาวบ้านธรรมดา ความรู้แค่ป.สี่ แต่แม่ก็เลี้ยงลูกๆ มาอย่างดีที่สุดเท่าที่ความสามารถของแม่จะทำได้ แม่ของอรสอนให้ลูกเป็นคนดี พูดจาดี ขยันหมั่นเพียร มีบ้างที่แม่ดุด่าว่ากล่าวลูกๆ แต่ไม่มีลูกคนใดโกรธเคืองถึงขั้นมาเป็นอารมณ์ นอกจากอร

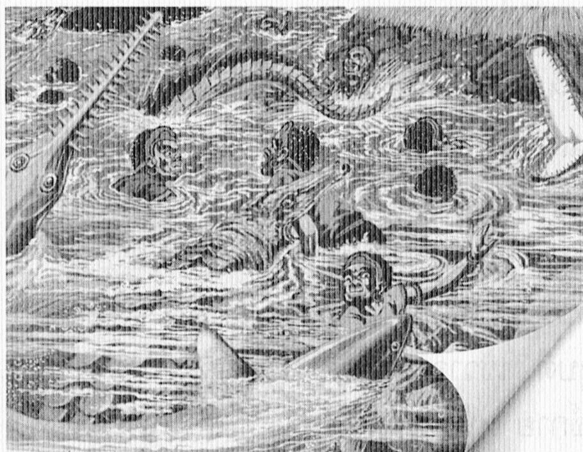
อร จะว่าแม่ บ่นแม่ แทบทุกครั้งที่โดนว่า แต่จะไปแอบบ่นว่าลับหลัง แม่อาจไม่ได้ยินแต่มีคนอื่นได้ยินอยู่บ่อยๆ นอกจากนั้นอรยังว่าแม่ต่อหน้าว่าการที่แม่จ้างหมอนวดมานวดบ่อยๆ ให้ระวังจะเป็นอัมพาต เพราะมีคนบอกอรมาเช่นนั้น แต่อรก็ไม่ว่างมานวดให้แม่หรอกนะเพราะอรมีลูกสาวที่ต้องดูแล ยามใดที่ทำขนมขายหรือทำกับข้าว อรจะขนผักขนหญ้ามาให้แม่ช่วยทำให้ แม่ก็ทำให้เสมอ ไม่เคยบ่นเลยมีแต่จะเรียกถามว่ามีอะไรให้แม่ช่วยอีกไหม

เมื่อคราวแม่เจ็บครั้งสุดท้าย อรไม่ยอมมานอนเฝ้าแม่ตามที่พี่ขอร้องด้วยเหตุผลว่า แม่ไม่ยอมไปนอนเฝ้าอรเมื่อคราวที่อรป่วย ทั้งที่อรขอให้แม่มานอนเป็นเพื่อน แต่แม่กลับบอกให้อรมานอนบ้านแม่ (คนละหลัง แต่ในบริเวณเดียวกัน) อรว่า อรโกรธไม่หายทีเดียว ดังนั้นอรจึงไม่เคยที่จะเฝ้าไข้แม่เลยไม่ว่าที่บ้านหรือโรงพยาบาล

ทุกวันนี้อรต้องเปรียบเสมือนคนรับใช้ของลูกสาว ซึ่งกำลังอยู่ในวัยรุ่น ทั้งจิกด่า ทุบตี ใช้วาจาหยาบคาย ดูถูก ชิงชังสารพัด อรต้องทนทุกข์ใจ ทุกข์กาย หน้าตาหม่นหมอง ถ้าท่านได้ยินได้ฟังท่านจะต้องสังเวชใจเป็นอย่างยิ่ง ไม่มีใครช่วยอรได้ แม้จะแนะนำทางแก้ ทางออก อย่างไร ก็ต้องขอใช้คำว่า อรไม่ GET คงเป็นกรรมที่อรทำกับแม่นั้นหนักนัก จึงทำให้อรไม่อาจระลึกรู้ถึงหนทางพ้นทุกข์ได้ ทุกวันนี้และแม้แต่วันข้างหน้าของชีวิตอรก็ยังคงดำมืดไร้แสงแห่งความสุขอยู่นั่นเอง

เรื่องนี้ดิฉันขอรับรองว่าเป็นเรื่องจริงที่ดิฉันประสบพบเห็นและมีส่วนรับรู้อยู่ด้วย จึงอยากเล่าไว้เตือนใจผู้เป็นลูกทั้งหลาย จงรักเคารพ และทำนุบำรุง บิดา มารดาให้ดีที่สุดแล้วท่านจะเจริญรุ่งเรืองไม่มีวันตกต่ำ แม้อับจนท่านก็จะพบทางออกได้ในที่สุด

ภัทรมน

กรรมตามทัน

เรื่องที่ ๑

เรื่องนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับผู้ชายคนหนึ่ง ที่มีรูปร่างหน้าตาดี และมีนิสัยเจ้าชู้มาก ด้วยความที่มีรูปร่างหน้าตาดีนี้เอง เขาจึงใช้เป็นเครื่องมือในการหลอกลวงผู้หญิงให้มาชอบพอมากมาย คบครั้งละหลายๆ คนพร้อมกัน และจะมีความสัมพันธ์อย่างลึกซึ้งกับผู้หญิงทุกคนที่คบ เมื่อเบื่อแล้วก็ทิ้งผู้หญิงเหล่านั้น คนแล้ว คนเล่า ทำให้มีผู้หญิงมากมายที่ต้องมาเสียน้ำตาให้กับผู้ชายคนนี้ บางคนถึงกับพยายามฆ่าตัวตาย และได้สาปแช่งผู้ชายคนนี้ไม่ให้มีความสุข และไม่สมหวังในความรัก และขอให้เจอเหตุการณ์เช่นเดียวกับที่ตนเองได้เจอ

แต่ผู้ชายคนนี้หาได้มีความสลดใจ หรือสำนึกไม่ เขายังคงเดินหน้าทำบาปทำกรรมกับผู้หญิงต่อไป จนวันเวลาล่วงเลยผ่าน กระทั่งวันหนึ่ง เขาได้พบกับผู้หญิงที่ทำให้รู้สึกหลงรักอย่างจริงจังและคิดที่จะใช้ชีวิตคู่ด้วยกัน ทั้งคู่รักกันและใช้ชีวิตคู่ร่วมกันมาหลายปี แต่แล้วจู่ๆ เหตุการณ์ไม่คาดฝันก็เกิดขึ้น ผู้หญิงคนนั้นได้ทิ้งผู้ชายคนนี้ไป ทำให้ผู้ชายคนนี้เสียใจมากแทบบ้าคลั่ง และถึงขนาดกินยาฆ่าตัวตาย แต่โชคดีที่เพื่อนพาไปล้างท้องได้ทัน

เมื่อผู้หญิงคนที่เคยพยายามฆ่าตัวตาย รู้ข่าวการฆ่าตัวตายของผู้ชายคนนี้ เธอได้ส่งข้อความมาหาผู้ชายคนนี้เป็นการเยาะเย้ยว่ารู้ซึ้งหรือยังว่าเคยทำอะไรเขาไว้ แล้วรู้สึกยังไงตอนนี้ "กรรมตามสนองเธอแล้ว"

สุวรรณี หอมลออ

เรื่องที่ ๒

มีครอบครัวพี่น้องคนจีนครอบครัวหนึ่ง โล้สำเภามาจากเมืองจีนสู่แผ่นดินสยาม และตั้งรกราก จับจองพื้นที่ แบ่งที่ดินทำมาหากินกันอย่างยุติธรรม และต่างคนต่างไปแต่งงานมีครอบครัว มีลูกหลานเพิ่มขึ้น เมื่อลูกหลานแต่งงานกันไปก็ต้องแบ่งที่ดินให้ทำกิน แต่มีครอบครัวหนึ่ง หาเงินให้ลูกหลานไม่พอ จำเป็นต้องขอหยิบขอยืมจากญาติๆ โดยการเอาที่ดินไปจำนองไว้ ซึ่งอาแปะที่รับจำนองด้วยความที่ไว้ใจว่าเป็นพี่น้องกัน ถึงไม่ได้ทำสัญญาเป็นลายลักษณ์อักษร

แต่เป็นสัญญาปากเปล่า วันแล้ว วันเล่า ครอบครัวนั้นก็ไม่เคยมาใช้เงินคืนอาแปะเลยซักสลึงเดียว

อาแปะก็อายุมากขึ้นเรื่อยๆ จนสิ้นอายุขัย และสัญญานั้นก็ตายไปพร้อมกับอาแปะด้วย ลูกหลานก็ไม่กล้าไปทวง ปล่อยให้เลยตามเลย เพราะความเป็นพี่น้องต้องรักกัน ช่วยเหลือกัน ลูกหลานของอาแปะอยู่กันอย่างร่มเย็น ทำมาหากินด้วยความขยันขันแข็ง ทำให้มีฐานะดีขึ้นเรื่อยๆ ในขณะที่ลูกหลานของครอบครัวที่โกงนั้นมีแต่ความวุ่นวาย ลูกหลานก็ดื้อ ไม่เชื่อฟัง มีชีวิตเหลวแหลก บ้างก็ติดยา บ้างก็บ้าการพนัน

วันหนึ่งหลวงมีโครงการตัดถนนผ่านที่ดินเหล่านี้ แต่ยังไม่ชี้ชัดว่าจะตัดถนนผ่านในที่ดินของญาติพี่น้องคนใด ทุกคนพากันอยู่ด้วยความเครียดและกลัวเป็นเวลาหลายปี คาดการณ์กันไปต่างๆนานา และหลายคนพากันคาดคะเนว่าต้องโดนบ้านของลูกหลานอาแปะแน่ๆ

และแล้วโครงการหลวงก็ชี้ชัดออกมาว่าโดนที่ดินของใครบ้าง ปรากฏว่าถนนตัดผ่านที่ดินของครอบครัวลูกหลานที่เคยโกงอาแปะไป และถนนได้ตัดผ่านหน้าบ้านของลูกหลานอาแปะ กลายเป็นที่ดินที่มีราคาไปทันที เป็นผลกรรมที่เราไปโกงเขาเอาไว้ แต่ผลกรรมนั้นกลับตกถึงลูกถึงหลานที่เหลืออยู่

สุวรรณี หอมลออ

กรรม
ที่ไม่มีวันชดใช้หมด

ขึ้นชื่อว่ากรรม ไม่มีกรรมใดที่ชดใช้ได้หมด ยิ่งกรรมที่ทำกับผู้มีพระคุณด้วยแล้ว เป็นกรรมอันใหญ่หลวงนัก ชดใช้กี่สิบชาติก็ไม่มีวันหมด เหมือนอย่างเช่นเรื่องจริงเรื่องนี้

ครอบครัวของยายแจ่มเป็นครอบครัวใหญ่ มีลูกทั้งหมด 4 คน ลูกชาย 3 คน ลูกสาว 1 คน สามีของแกเสียชีวิตไปหลายปีแล้วด้วยโรคตับแข็ง ลูกๆ ทั้ง 4 คน แต่งงานมีครอบครัวกันหมดแล้ว ลูกชายคนโตชื่อ "จอม" มีนิสัยทะเยอทะยาน ลูกคนที่สองเป็นผู้หญิงชื่อ "จวน" แต่งงานแล้วย้ายไปอยู่กับสามีที่จังหวัดอื่น ลูกคนที่สามเป็นผู้ชายชื่อ "เจิม" มีนิสัยอ่อนโยน ใจดี ขี้สงสารแต่ชอบดื่มเหล้า ส่วนลูกคนสุดท้องเป็นผู้ชาย ชื่อ "จิตร" เป็นคนอารมณ์ดี มองโลกในแง่ดีแต่ไม่ทันคน ต่อมา จิตร ลูกชายคนสุดท้องได้เลิกรากับภรรยาซึ่งหนีตามชายชู้ไป จิตรรับไม่ได้จึงกินยาฆ่าตัวตาย ทิ้งลูกไว้ให้ยายแจ่มดูแล 2 คน อีกทั้งยังทิ้งภาระหนี้สินไว้ให้มากมาย ยายแจ่มจึงตัดสินใจขายที่ดินแปลงหนึ่งแล้วนำเงินที่ขายได้มาใช้หนี้ที่จิตรได้สร้างไว้ก่อนตาย ส่วนเงินที่เหลือก็แบ่งเป็น 4 ส่วน เท่าๆ กัน แล้วแบ่งให้ลูกๆ 3 ส่วน ยายแจ่มเก็บฝากธนาคารไว้หนึ่งส่วนเพื่อเก็บไว้ให้หลานทั้งสองคนที่กำพร้าพ่อ

อยู่มาวันหนึ่ง จอม ลูกชายคนโต มีเรื่องเดือดร้อนต้องใช้เงินจำนวนมาก จึงได้มายืมเงินจากยายแจ่ม ด้วยความรักลูก ยายแจ่มจึงไปถอนเงินจากธนาคารมาให้ครั้งแล้วครั้งเล่า จนเงินที่ฝากไว้ใน

ธนาคารหมดเกลี้ยง เมื่อยามที่ยายแจ่มเดือดร้อนต้องใช้เงินมาเป็นค่าเลี้ยงดูหลานทั้งสองคน จึงไปขอเงินคืนจากจอม บางครั้งจอมก็ให้เงินมาบ้างนิดหน่อย แต่บางครั้งก็ปฏิเสธว่ายังไม่มีเงิน ทั้งๆ ที่ตัวเองมีเงินมากมาย ทั้งยังต่อว่ายายแจ่มที่มาคะยั้นคะยอเอาเงิน และพูดว่ายายแจ่มรักลูกไม่เท่ากัน ยายแจ่มเสียใจมากที่ลูกชายไม่ยอมคืนเงินและไม่เห็นใจที่แกต้องเลี้ยงดูหลานทั้งสองคน ประกอบกับยังเสียใจที่จิตรฆ่าตัวตาย จึงคิดมากทำให้เส้นเลือดในสมองแตกเป็นอัมพฤกษ์ เจิม ลูกคนที่สามจึงพายายแจ่มมาดูแลที่บ้าน คอยปรนนิบัติและทำกายภาพบำบัดจนอาการดีขึ้น เดินได้เหมือนเดิม ส่วนจอมไม่เคยมาดูแลเอาใจใส่เลย ต่อมา จอม ได้นำบัญชีเงินที่ยืมมาให้ยายแจ่มดู ปรากฏว่ามียอดค่าใช้จ่ายต่างๆ นานา นำมาหักออกจนเหลือยอดเงินที่จอมต้องใช้คืนยายแจ่มเพียงน้อยนิด ทั้งๆ ที่ยืมไปเป็นจำนวนมาก ยายแจ่มจึงเสียใจที่ลูกทำกับตนได้ถึงเพียงนี้ แม้แต่ค่าข้าวสารที่ซื้อมาให้ยังเอาไปหักออกจากยอดหนี้ ทำให้ยายแจ่มเส้นเลือดในสมองแตกอีกครั้งและเสียชีวิตในที่สุด

หลังจากนั้นประมาณ 5 ปี ลูกชายคนโตของจอมได้เปิดอู่ซ่อมรถยนต์ ลูกชายคนเล็กเรียนไม่จบ ทำตัวเกเร คบเพื่อนติดยาเสพติด ลักเล็กขโมยน้อย ไถเงินจากจอมเป็นว่าเล่น ถ้าไม่ให้ก็ขู่จะทำร้าย ลูกชายคนโตไปรับงานซ่อมรถยนต์นอกสถานที่ ขากลับบ้านหลับในขับรถชนคนตาย ถูกฟ้องเรียกค่าเสียหายและติดคุกข้อหา

ขับรถโดยประมาททำให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ส่วนลูกชายคนเล็กถูกคนอื่นแจ้งตำรวจจับข้อหาลักทรัพย์ และมียาเสพติดไว้ในครอบครองถูกจำคุกอีกเช่นกัน จอมต้องเสียเงินเป็นจำนวนมากเพื่อวิ่งเต้นให้ลูกทั้งสองคนได้รับโทษเบาลง จอมเสียใจมากที่ลูกทั้งสองคนต้องติดคุกในเวลาเดียวกัน โดยเฉพาะลูกคนเล็กที่นอกจากจะไม่ได้ดั่งใจแล้วยังผลาญทรัพย์สินทุกอย่างในบ้านจนไม่มีเหลือ แม้กระทั่งพ้นโทษออกมาก็ยังทำตัวเหมือนเดิม จอมได้รับรู้ถึงความทุกข์ใจอย่างแสนสาหัสที่ลูกได้ทำไว้กับตัวเองเหมือนอย่างเช่นที่ยายแจ่มเคยได้รับจากเขานั่นเอง.....

แสงหล้า เรือนงาม

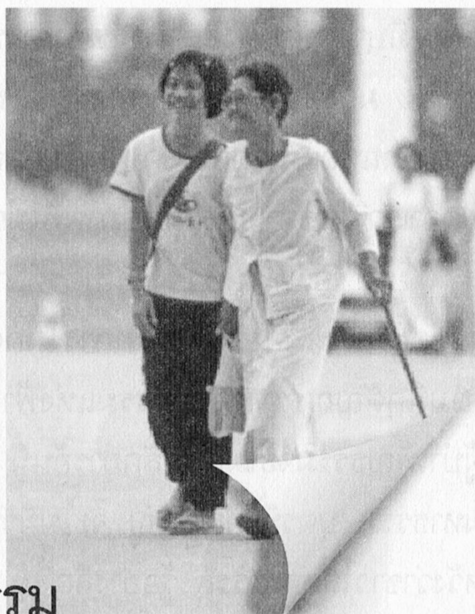
ดวงชะตา

ชาวโลกขณะสูญเสียกำลังใจหรือพบกับอุปสรรค ก็มักจะเข้าหาหมอดูเพื่อตรวจดูดวงชะตา กลับไม่รู้ว่ามนุษย์ต่างก็มีดวงชะตาที่ต่างกัน ตั้งแต่ชาติก่อนและชาติปัจจุบัน แม้ดวงชะตาชาติก่อนจะดีก็ตาม หากชาติปัจจุบันไม่ขยันขันแข็งทำมาหากิน ก็ไม่มีทางจะเจริญรุ่งเรืองได้ ทางกลับกันถ้าดวงชะตาชาติก่อนไม่ดี ชาติปัจจุบันขยันขันแข็ง เอาความดีชดเชยความไม่ดี ทำเคราะห์ภัยหรือความลำบากให้เหลือน้อยที่สุด ก็มีแต่การบำเพ็ญเท่านั้นที่จะทำให้เธอหลุดพ้นจากลักษณะทั้งห้า (ลักษณะของใบหน้า) ก็จะแก้ไขดวงชะตาได้ ให้บำเพ็ญบุญกุศล ให้ความสำคัญต่อธรรมะและการปฏิบัติ เนื้อนาบุญก็จะเพิ่มพูนขึ้น ที่ไม่มุ่งสู่ข้างหน้า เพราะมัวแต่แสวงหาประโยชน์ส่วนตัวก็จะไม่มีวันก้าวถึงฝั่งได้ตลอดกาล

ยิ่งโชคลาภแล้วไม่ใช่ร่วงหล่นมาจากฟ้า ให้รู้จักชะตาชีวิต นอกเหนือจากชะตาชีวิตสิ้นสุดลงแล้ว ยังต้องสรรสร้างชะตาชีวิตอันใหม่ เหมือนกับเอดิสันนักวิทยาศาสตร์ยิ่งใหญ่ที่เคยพูดไว้ว่า ***"พรสวรรค์เพียง ๑ ส่วน อีก ๙๙ ส่วนเป็นความขยัน"*** เป็นเพราะเขาไม่กลัวอุปสรรค ทดลองแล้ว ทดลองอีก แก้ไขให้ดีขึ้น จึงได้สรรสร้างสิ่งค้นคว้าอันยิ่งใหญ่ สร้างความสุขแก่มวลมนุษย์เหลือคณานับ

ย้อนมองที่ตนเอง เพราะพบอุปสรรคก็คว่ำเสียแล้ว ไม่ลุกขึ้นมาใหม่ ลองถามตนเองว่ามีอะไรสำเร็จบ้างไหม คนที่โทษฟ้าโกรธคนจะเป็นคนที่ไม่อาจแก้ไขชะตาชีวิตได้ มีหนทางเดียวคือต้องเปลี่ยนแปลงวิสัยตนเองทั้งหมดแล้วเริ่มต้นใหม่ สร้างตัวตนเองใหม่ อนาคตจึงจะสดใส ต้องมีใจมั่นคง มีมานะ ไม่ว่าความยากลำบากใดๆ ก็สามารถที่จะแก้ไขได้แล้ว ยิ่งไม่ต้องแสวงหาการแก้ไขดวงชะตา เพราะดวงชะตาอยู่ในมือของเธอ ให้ถามใจตนเองเท่านั้น

นพภางค์เจ้า (เจ้าแห่งเตาไฟ)

ก ตั ญ ญู
คือหลักบำเพ็ญธรรม

บำเพ็ญธรรมต้องมีกตัญญูก่อน บิดามารดาดุจฟ้าอย่าขัดใจ โลกนี้ใด ๆ พระคุณสุดยิ่งใหญ่ สมบัติใดมิเกินกว่าพ่อแม่

การโปรดเหล่าเวไนย์ในยุคสามนี้ ทุกครัวเรือนล้วนมีบุตรบำเพ็ญธรรม บุตรบำเพ็ญเหล่านี้จะเคารพนับถือเซียนพุทธกันทั้งนั้น ทำให้เซียนพุทธรู้สึกอบอุ่นใจ แต่บุตรบำเพ็ญคงมิใช่บุตรกตัญญูกันทุกคน บางคนพอมาถึงสถานธรรมก็อุทิศแรงกายช่วยปัดกวาดสถานธรรมโดยไม่ย่อท้อแต่พออยู่ที่บ้านพ่อแม่เรียกเขาเก็บกวาดบ้านก็อ้างเหตุไปโน้นไปนี่ กลายเป็นหน้าหลังกลับกัน

มีบางคนมาถึงสถานธรรมก็เคารพอาจารย์ให้ความสำคัญกับธรรมะ มองดูเหมือนผู้เป็นแบบอย่างของคนบำเพ็ญธรรม พอกลับมาถึงบ้านพ่อแม่ว่ากล่าวเขาไม่กี่คำ เขาก็มีอารมณ์ต่อต้านหาว่าพ่อแม่พูดจาเซ้าซี้ซ้ำซาก เหล่านี้คือภาพที่ไม่กตัญญู

ยามพ่อแม่เจ็บป่วย เป็นบุตรหากไม่พาไปรักษาหรือดูแลความเป็นอยู่ ล้วนต้องมีบาปจากการไม่กตัญญู หากโปรดสัตว์ในยุคสามนี้กตัญญูธรรมก็คือธรรมแห่งฟ้า (เทียนต้า) หวังว่าชาวโลกผู้บำเพ็ญธรรมจะไม่ลืมหลักการอันนี้ พ่อแม่ถือเป็นต้นกำเนิดของมหาธรรม บุตรที่ไม่กตัญญู จะไม่มีวันได้ประจักษ์ธรรม ดังนั้นจึงหวังว่าชาวโลกจะบรรลุ รู้อย่างลึกซึ้ง

หน่ำไห้โก้วฮุก

ฆ่าชีวิต...ทำลายดวงดี

เรื่องที่เล่านี้เป็นเรื่องจริง ข้าพเจ้าเห็นมากับตาตนเอง เรื่องเป็นอย่างนี้คือ บ้านข้าพเจ้าอยู่ข้างศาลเจ้าแห่งหนึ่ง ซึ่งศาลเจ้านี้มีจิตเมตตาช่วยเหลือชาวบ้าน เมื่อท่านประสบเรื่องที่แก้ไขไม่ได้ ศาลเจ้าก็มีวิธีการช่วยเหลือท่านอย่างแน่นอน แต่ขอบอกกล่าวไว้ก่อน ศาลเจ้านี้เขาไม่รับเงินรับทองแม้แต่เล็กน้อย ถ้าหากท่านศรัทธาจะใช้เงิน ทางศาลเจ้าก็จะบอกท่านให้ไปช่วยเหลือคนที่ต้องการความช่วยเหลือ

มีอยู่วันหนึ่ง มีหญิงชาวบ้านคนหนึ่งอายุประมาณ ๔๐ ปีเศษ ได้มาที่ศาลเจ้านี้เพื่อให้ทางศาลเจ้าช่วยแก้ไขดวงชะตา เธออ้างว่าระยะหลังนี้ดวงชะตาของเธอแย่มาก จะทำอะไรก็มีแต่ปัญหาลูกๆ ของนางก็เจ็บป่วยเป็นประจำ ชีวิตประจำวันก็มักมีเรื่องที่คาดไม่ถึงเกิดขึ้นเสมอ จึงมาขอการชี้แนะว่าจะมีสาเหตุจากอื่นๆ อะไรหรือไม่

เมื่อผ่านการคำนวณชะตาราศีของเจ้าแล้ว พบว่าดวงชะตาช่วงนี้ ควรเป็นเวลาที่รุ่งโรจน์ที่สุดจึงจะถูก คงต้องไปตรวจที่อยู่ว่าแล้วเจ้าก็ไปสำรวจที่อยู่อาศัยก็ไม่พบบรรพชนหรือวิญญาณร้ายใดทำเรื่อง ในที่สุดก็หันมาสำรวจที่ตัวผู้หญิง แล้วก็พูดออกมาว่า สาเหตุอยู่ที่ตรงนี้เอง จึงถอนหายใจพูดว่าเธอปกติชอบฆ่าสัตว์มากเกินไป ไม่ว่าจะเป็นเต่างู เป็นต้น ถึงแม้ว่าวิญญาณของสัตว์เหล่านี้จะเล็ก แต่เมื่อถูกเธอฆ่ามันเป็นจำนวนมาก พวกมันเมื่อถูกฆ่าวิญญาญูแค้นยังไม่ละลายหายไป ทั้งฝูงล้วนอยู่ข้าง ๆ ตัวเธอ กลายเป็นควันดำคลุมตัวเธอไว้จึงปิดกั้นดวงชะตาของเธอ ถึงแม้จะไม่เกิดเรื่องใหญ่โตอะไร แต่ต่อไปควรระมัดระวังอย่าได้กระทำอีก

หลังจากนั้น ข้าพเจ้าก็ดึงมือเธอมาอีกมุมหนึ่งของศาลเจ้า ที่แท้เธอชอบฆ่าสัตว์ตัดชีวิต แม้แต่พวกมดที่สนามหน้าบ้านจะไม่รบกวนทำร้ายเธอก็ตาม เธอก็เที่ยวเดินหารังมดแล้วเอาน้ำร้อนราดจนตาย เวลาเดินไปพบเห็นผีเสื้อก็จะไล่ตี เห็นหนอนตัวเล็กๆ เธอก็จะตีให้ตาย นี่ไม่ต้องสงสัยเลยเบื้องบนเมตตาให้มาเกิด หนอนแมลงก็เจ็บปวดเหมือนกัน มีหนอนบางอย่างไม่ทำร้ายเธอ เธอก็ยังต้องไปทำให้มันตาย อย่างนี้ถือว่าไม่เมตตา ใจฟ้าเมตตา คนไม่เมตตา เบื้องบนก็จะทำลายบุญตัดอายุ แล้วก็สงเคราะห์ภัยมาให้ นี่เป็นเรื่องจริงแท้แน่นอน หวังว่าพวกท่านจะเอาเรื่องนี้เป็นสิ่งควรสังวร

เซี้ยงง้วน

ปล่อยสัตว์...ชีวิตยืน

นายเล้าเก้งเป็นคนสมัยราชวงศ์หมิง บิดาเขาเป็นคนมีชื่อเสียงเป็นหัวหน้ากรมราชทัณฑ์ เล้าเก้งตอนเยาว์วัยร่างกายอ่อนแอเจ็บป่วยเป็นประจำ พี่ชายทั้งห้าของเขาล้วนมีอายุสั้น ด้วยเหตุนี้หัวหน้ากรมราชทัณฑ์จึงเป็นห่วงใยต่อบุตรชายคนเล็กสุดมาก เขาได้เชิญหมอดูให้มาพยากรณ์หลายท่าน โชคไม่ดีทุกคนต่างพูดว่าพ้นจากอายุ ๑๙ ได้ยาก

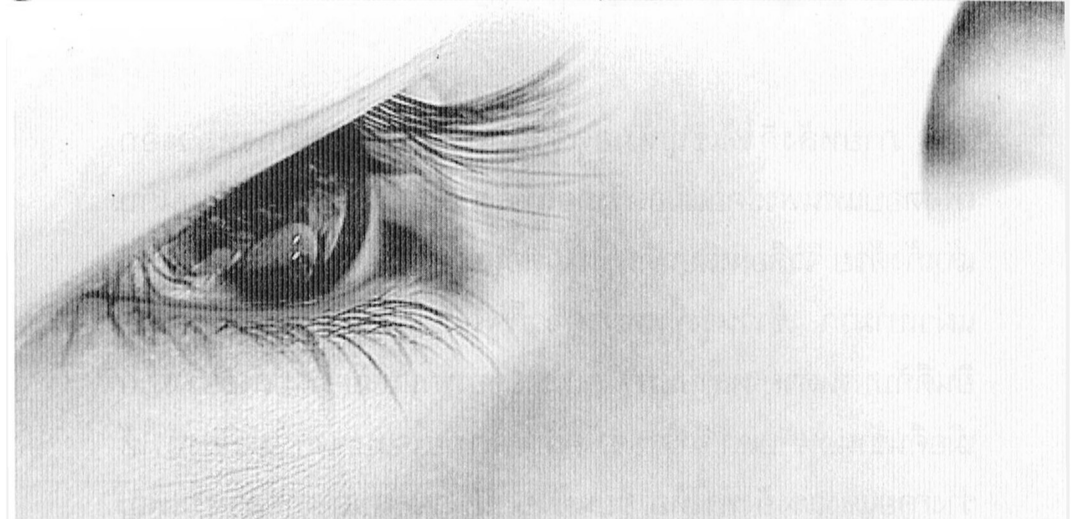
บังเอิญมีหมอดูมาจากเสฉวนเรียกว่า จิวสือเหลียน มายังเมืองหลวง ท่านหัวหน้ากรมราชทัณฑ์ก็รีบเชิญให้มาดูดวงชะตาของเล้าเก้ง หลังจากดูดวงชะตาของเล้าเก้งแล้วก็พูดว่า *"เธอจะผ่านด่านอายุ ๑๙ ลำบาก แต่ก็อย่าสิ้นหวังเสียทีเดียว ให้ขยันสำนึกบาปกรรมทำบุญสร้างกุศลก็อาจผ่านพ้นไปได้"*

เล้าเก้งตอนนี้อายุเพียง ๑๗ ปี ได้ฟังคำของจิวลือเหลียนแล้ว เขาก็ตั้งใจไม่ทำบาป แล้วยังหมั่นทำความดีสร้างกุศลมากมาย โดยเฉพาะเขานำเอาตารางกุศลของท่านศาสดาไท้เสียงเล้ากุง มาเป็นบรรทัดฐานในการปฏิบัติทุก ๆ วัน จะสำรวจสิ่งที่ได้ทำความดีขึ้นครั้งหนึ่งก็จะเขียนวงกลมบนฝาผนังทางทิศตะวันออกด้วยสีแดง ถ้าเกิดคิดชั่วก็เขียนวงกลมด้วยสีดำทางทิศตะวันตก สิ่งที่ทำมากคือไม่ฆ่าสัตว์ ทั้งยังปลดปล่อยสัตว์จำนวนมาก ไม่กล้าขี้เกียจ ปฏิบัติอยู่ ๓ ปี เขาก็ผ่านด่านลำบากอายุ ๑๙ ปีไปได้

มีวันหนึ่งเขานั่งเรือจะข้ามแม่น้ำแยงซี เห็นชาวประมงคนหนึ่งจับเต่าดำตัวใหญ่ ๑ ตัว เล้าเก้งเห็นแล้วก็เกิดใจเมตตา จึงขอซื้อมาปล่อย เต่าดำตัวนั้นรู้ ก็ยังว่ายน้ำติดตามเรือมาได้ ๕-๖ ลี้ เหมือนมีเยื่อใย ไม่ยอมจาก ในคืนนั้นขณะที่เล้าเก้งค้างแรมที่โรงแรมก็ได้ฝันเห็นนักพรตใส่เสื้อดำ ที่อ้วนเตี้ยคนหนึ่งพูดกับเขาว่า *"คุณชายสร้างบุญกุศลมาตลอด ๓ ปีไม่ขี้เกียจ ตอนนี้ท่านก็มีอายุยืนยาวแล้ว แต่ร่างกายอ่อนแอ ก็ไม่พ้นจากอากาศร้อนเย็นที่อันตรายได้ ข้านักพรตอยากจะถ่ายทอดเคล็ดลับเล็ก ๆ น้อย ๆ ให้นำไปปฏิบัติก็จะปกป้องให้เป็นสุข ปราศจากโรคภัย"* พูดจบก็สอนวิธีหายใจให้แก่เล้าเก้ง เมื่อเล้าเก้งตื่นก็รู้ว่าเป็นเต่าศักดิ์สิทธิ์มาตอบแทนคุณ และก็ฝึกฝนตามวิธีที่ได้ฝันมา ปรากฏว่านับวันร่างกายก็แข็งแรงดีขึ้นตามลำดับ

ภายหลังก็ได้เชิญหมอดูจิวลือเหลียนมายังเมืองหลวงอีก เพื่อตอบแทนพระคุณเมื่อครั้งก่อนที่สั่งสอน คืนนั้นก็ได้เข้านอนกับเล้าเก้งด้วย จิวลือเหลียนตื่นขึ้นมาตอนกลางคืนรู้สึกว่าเล้าเก้งหายใจแผ่วเบามาก เช้าวันรุ่งขึ้นหมอดูจิวก็พูดกับหัวหน้ากรมราชทัณฑ์ว่ายินดีกับท่านด้วย หลายปีมานี้คุณชายของท่านเปลี่ยนแปลงอย่างมาก เมื่อคืนข้านอนกับเขา จึงรู้ว่าเขาได้ฝึกการหายใจแบบเต่า ไม่เพียงทำให้ร่างกายแข็งแรงยังทำให้อายุยืนด้วย นี่คือผลสนองจากการบำเพ็ญกุศล! ต่อมาเล้าเก้งมีอายุถึง ๙๘ ปี ลูกหลานก็โด่งดัง ซึ่งตรงกับคำทำนายของจิวลือเหลียน

กังเต็งกุ่ย

กรรมกำหนด

พี่น้องมีอะไรหน่อยก็ทะเลาะวิวาท พี่ไม่ยอมผ่อนปรนน้อง น้องก็ไม่เคารพยำเกรงพี่ เป็นเพราะชาติก่อนต่างขาดเมตตาธรรม ข่มเหงรังแกกัน ชาตินี้ต้องมาเกิดเป็นพี่น้องกันหรือมาแย่งสมบัติกัน พี่น้องต้องกลายเป็นคู่แค้น

สามีภรรยาที่ชอบทะเลาะวิวาทกัน เป็นเพราะชาติก่อนภรรยาคิดร้ายต่อสามี หรือสามีข่มเหงภรรยา จึงเป็นเวรกรรมต่อกัน ชาตินี้จึงต้องมาเกิดเป็นสามีภรรยากันอีก หรือฝ่ายหญิงมาเกิดเป็นชาย หรือฝ่ายชายมาเกิดเป็นหญิง เพื่อใช้หนี้กรรม

ที่ชาตินี้กำพร้าพ่อแม่แต่เด็ก หรือแก่ชราไร้บุตรหลานดูแล เป็นเพราะชาติก่อนทำแท้งหรือฆ่าทารกแรกเกิด ชาตินี้จึงต้องอยู่คนเดียว เป็นกรรมสนอง

ที่ชาตินี้เกิดเป็นทาสหรือคนใช้ ต้องถูกข่มเหงรังแก เป็นเพราะชาติก่อนเป็นเถ้าแก่หรือนายหญิง ใจคอคับแคบโหดร้าย ชาตินี้จึงต้องเกิดเป็นนายบ่าวอีกแต่กลับกัน เพื่อเป็นการชดใช้หนี้กรรม

ที่ชาตินี้อยู่อย่างไม่สุขสบาย ยากจนลำบากกินไม่อิ่มท้องเป็นเพราะชาติก่อนไม่รักธัญญาหาร กินทิ้งกินขว้างใช้จ่ายฟุ่มเฟือยสุรุ่ยสุร่าย ชาตินี้จึงต้องลำบากยากจน คิดทำการใดก็ประสบแต่ความล้มเหลวอันเป็นกรรมสนอง

ที่ชาตินี้อายุไม่ยืน มีโรคภัยไข้เจ็บอยู่เสมอ เป็นเพราะชาติก่อนชอบฆ่าสัตว์ตัดชีวิต ไร้เมตตาปรานีต่อสัตว์ ส่งผลให้ชาตินี้ถูกตัดทอนอายุขัย ต้องรับทุกข์ทรมานจากการเบียดเบียนของโรคภัยไข้เจ็บซึ่งเป็นกรรมสนอง

ที่ชาตินี้แม้จะใฝ่ธรรมะมุ่งหลุดพ้น ไม่กล้าทำชั่วแม้แต่น้อยมุ่งทำความดีขัดเกลาตน แต่ต้องมีภาระผูกพันทางครอบครัวมากไม่อาจปลีกตัวพ้นจากภาวะหน้าที่ เป็นเพราะชาติก่อนติดค้างหนี้สินเขายังไม่ชำระ หรือยังไม่ได้ทดแทนบุญคุณเขา ชาตินี้จึงต้องชดใช้หนี้กรรม ดังนั้นแม้ใจจะใฝ่ธรรมะ คิดบำเพ็ญธรรม ก็ไม่อาจปลดเปลื้องพันธนาการจากทุกข์นั้น

จึงกล่าวได้ว่า ที่ชีวิตในชาตินี้ไม่สมหวัง เป็นเพราะวิบากกรรมจากชาติก่อนเป็นมูลเหตุ วิบากกรรมเหล่านี้ ต้องขจัดให้สิ้นเสียก่อน (โดยการสร้างบุญกุศล) คิดทำการใดจึงจะราบรื่น ไร้อุปสรรคขวากหนาม แต่ถ้าไม่เชื่อเรื่องกฎแห่งกรรม ชาตินี้ยังคงสร้างสมบาป

กรรมต่อไปอีก ทุกภพทุกชาติ ก็จักชดใช้ไม่รู้จบสิ้น ขอให้ทุกๆ ท่านทั้งหลายพึงสังวร

– กรรมไม่ดีที่หนักที่สุด จนถึงกับห้ามมรรค ผล นิพพาน คือ กรรมไม่ดีที่ทำต่อพระพุทธเจ้า พระอรหันต์ และมารดาบิดา ก่อนจะทำกรรมใดขอให้น้อมใจนึกถึงพระพุทธเจ้า ทรงเสียสละลำบากเพียงไหน เพื่อสอนให้เชื่อกรรม ไม่ให้ทำกรรมที่ไม่ดีทั้งหลายให้ทำแต่กรรมดี

– กรรมดีทางใจที่ควรพร้อมกันทำให้เกิดขึ้นเพื่อความสุขสวัสดีทั้งของตนเองและประเทศชาติคือ ความมั่นคงในพระคุณของพระพุทธเจ้า พระพุทธบารมีนั้นยิ่งใหญ่ไพศาล แผ่ไปทุกหนทุกแห่งทุกเวลานาทีพึงพร้อมกันน้อมใจรับเพียงด้วยการรำลึกถึงพระพุทธองค์ว่า พุทโธ พุทโธ พุทโธ ในทุกเวลานาทีที่มิได้มีภาระอื่น จะนั่ง นอน ยืน เดิน พึงพร้อมกันทำ อย่าได้ว่างเว้น และทุกคนทำได้ ทุกคนมีเวลามากมาย ในรถที่ติด ในที่นอนไม่หลับ ในงานที่มิต้องใช้ความคิดมากมายนัก ในเวลารับประทาน ฯลฯ การภาวนาพุทโธไม่ใช่งานหนัก ไม่ใช่งานยากแต่มีคุณมหาศาลเกินกว่าจะมีผู้ใดบอกได้ถูก ผู้ใดทำผู้นั้นจะได้เข้าใจด้วยตนเอง จึงขอให้ทำเพื่อหนีผลแห่งกรรมไม่ดีที่ไม่อาจรู้ได้เห็นได้ว่ากำลังจะเกิดแก่ชีวิตในวินาทีใด และร้ายแรงเพียงไหน เช่น ที่ได้เกิดขึ้นให้เห็นอยู่แล้วทุกวันนี้ ตั้งจิตขออโหสิกรรมและให้อโหสิกรรม ต่อผู้เป็นเจ้าเวรนายกรรม ต่อผู้ที่ได้ล่วงล้ำก้ำเกินกันทั้งน้อยใหญ่ แล้วภาวนาพุทโธไว้เถิด ให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกับใจ ไม่หมดอายุก็จะสวัสดี หมดอายุก็จะไปดี

การปวดศีรษะ...

เกิดจากกรรมเก่า

การปวดศีรษะอาจเกิดจากได้เคยทำบาปไว้แต่ภพปางก่อน เช่น ทำร้ายสัตว์อื่นโดยการตีหัว หรือทุบหัวปลาไว้ เพราะปลาช่อนก็มีอายุขัย วิญญาณมาสิงอยู่บริเวณศีรษะแบบเดียวที่เราได้ทำไว้ ถ้าเป็นไมเกรน เพราะวิญญาณตามมาพบ โกรธที่เคยเป็นหนี้ชาติไหนไม่รู้ ๑๐ ตำลึง จะตีบริเวณศีรษะไม่ข้างใดก็ข้างหนึ่ง เรียกว่าไมเกรน ต้องแก้ที่ต้นเหตุ คือทำบุญใส่บาตรอาหาร ๑ ชุด ด้วยพระสะดุ้งมาร ๓ นิ้ว หรือ ๕ นิ้ว ดอกไม้ธูปเทียน ส่งวิญญาณขึ้นศาลา เป็นวิธีแก้กรรมที่ต้นเหตุ ถ้าแก้ปลาช่อนต้องปล่อยปลาช่อนหนึ่งตัว หลังจากใส่บาตร กรวดน้ำแล้ว ทำให้เสร็จวันเดียวกัน หาหมอเป็นการแก้ที่ปลายเหตุผลช้า ถ้านั่งสมาธิกรรมฐาน สติปัฏฐาน ๔ แก้ได้เร็วและหายขาด ที่ยังไม่หายขาด เพราะเจ้ากรรมนายเวรชุดใหม่เข้ามาแทนที่

ก่อนแก้กรรมใส่บาตร ให้จุดธูป ๓ ดอกกลางแจ้ง สวดนะโม ๓ จบ ข้าพเจ้าขอขมากรรมเจ้ากรรมนายเวร ขอให้อโหสิกรรมให้ขาดจากกัน กรณีที่ดวงตกมาก ขอแผ่บุญให้ตนเองให้มากๆ ควรสวดมนต์เท่าอายุ เลยอายุ มีเวลาไปปฏิบัติด้วยที่วัด ยุบหนอพองหนอ จะเกิดผลเร็ว โทสะน้อยลง ควรแผ่เมตตาให้มาก ๆ วันละ ๑๐-๓๐ ครั้ง ดังนี้ การแผ่เมตตาที่ได้ผลต้องกรวดน้ำลงดินทุกครั้ง วันละ ๑๐๐ ครั้ง เจ้ากรรมนายเวรจะหาย ๑๐๐ เท่า ๑๐๐ วิญญาณ

เวลาทำบุญทุกครั้ง ตั้งนะโม ๓ จบ กุศลที่ลูกได้ทำแล้วขอถวายแด่พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ๕ พระองค์ ขอให้ทุกพระองค์นำส่งบุญให้ข้าพเจ้ามีเดช ปัญญา โภคะ ขอให้สมหวังสมปรารถนาทุกเรื่อง ขอให้มีบุญบารมีเต็มขั้น เกิดสภาวธรรม ตามบุญวาสนาได้ทำมาจากทุกภพทุกชาติโดยเร็วเทอญ และอุทิศให้เจ้ากรรมนายเวรทุกภพชาติ (วิญญาณ) ศัตรูหมู่มารหมู่พาล (มนุษย์-หุ้นส่วน เพื่อนคนในครอบครัว) ทุกภพทุกชาติ (เอ่ยชื่อได้ยิ่งดี) ขอให้อโหสิกรรมขอให้ขาดจากกัน ณ เดี๋ยวนี้เทอญ ขอให้อุปถัมภ์ค้ำจุนข้าพเจ้า

ถ้าทำบุญด้วยข้าวสารเป็นกระสอบ หรือถมทราย ดิน ก็ตั้งจิตอธิษฐานว่า ผลบุญนี้ขอให้ข้าพเจ้าร่ำรวยเหมือนเมล็ดข้าวสาร เม็ดทราย เม็ดดิน เจ้ากรรมนายเวรตามเมล็ดข้าวสาร ตามเม็ดทรายเม็ดดินขอให้ได้รับ และขอให้อโหสิกรรมหลุดขาดจากกัน ณ บัดนี้ เดี๋ยวนี้เทอญ ขอให้ข้าพเจ้ามีแต่ความเจริญรุ่งเรือง พบแต่ผู้อุปถัมภ์ค้ำชู

การปวดหลัง... ที่เกิดจากกรรมเก่า

การปวดหลัง เกิดจากกรรมที่เคยก่อไว้ในอดีตชาติปางก่อน ให้แก้โดยจุดธูป ๓ ดอก ขอขมากรรมกลางแจ้ง ตั้งนะโม ๓ จบ ขอขมากรรมว่าจะใส่บาตร ๑ ชุด พร้อมพระเงินพระทองอย่างละ ๑ องค์ ดอกไม้ธูปเทียน ให้ไปเกิดบนศาลา ขออโหสิกรรมให้ขาดจากกันเดี๋ยวนี้ ให้หายเจ็บป่วย กรวดน้ำทุกครั้งหลังจากใส่บาตรทันที วิญญาณคอยรับอยู่ ตั้งนะโม ๓ จบ ข้าพเจ้าได้ทำบุญใส่บาตรด้วยพระเงินพระทอง ขออุทิศให้เจ้ากรรมนายเวรที่เคยผูกพัน หรือทำกรรมต่อกันไว้อย่างใดอย่างหนึ่ง แก้เฉพาะอย่างห้ามไม่ให้รวมเดี๋ยวจะไม่ได้รับ ถ้ายังคงเจ็บป่วยให้แก้ทีละอย่าง ทีละครั้ง ถ้าจำได้เคยทำอะไรไว้ ก็ให้แก้ก่อนล่วงหน้าก็ดี เจ้ากรรมนายเวร (วิญญาณ) จะได้ขึ้นไปบนศาลา กรรมนี้อาจจะตามมาทันชาตินี้อีก ๑๐ ปี หรือ ๒๐ ปี หรือภพหน้า

โรคหัวใจ...
ที่เกิดจากกรรมเก่า

ถ้าเป็นโรคหัวใจ เกิดจากกรรมที่ชอบกินเนื้อสัตว์ที่ใช้ทำเป็นอาหารแบบที่ยังเป็น ๆ ให้แก้กรรมด้วยการใส่บาตร แล้วไปปล่อยสัตว์ที่แม่น้ำลำคลอง หรือทะเล

หมายเหตุ : ถ้าเป็นโรคเบาหวาน ให้เพิ่มน้ำตาล ๑ ถุง ใส่บาตรพร้อมพระสะดุ้งมาร อุทิศให้เฉพาะวิญญาณที่อาฆาตเกี่ยวกับโรคเบาหวาน

เพราะฉะนั้น ก่อนทำบุญทุกครั้ง เช่น จบเงิน หรือ เครื่องบวช แค่ฟังผู้อื่นทำบุญก็ได้บุญไปกับเขาด้วย เพียงน้อมจิตอนุโมทนาบุญกับเขาด้วย ก่อนทำบุญก็ตั้งนะโม ๓ จบ และบุญทุกอย่างที่เป็นปัจจัยวัตถุสิ่งของ หรือแผ่บุญภายใน ก็ขอถวายบุญนี้แด่พระสัมมา

สัมพุทธเจ้า ๕ พระองค์ก่อน ถ้าเป็นสิ่งของควรจะวางไว้ที่หิ้งพระ และจุดธูปหรือใช้จิตถวายพระพุทธที่บ้านก่อนก็ได้ และขอให้บุญกุศลทั้งหมดส่งมายังข้าพเจ้าก่อน ขอให้ข้าพเจ้ามีพลังแก่กล้า มีเดช ปัญญา โภคะ แล้วจึงนำส่งให้ผู้มีพระคุณ บิดา มารดา ครู อุปัชฌาย์ อาจารย์ บุตร ธิดา สามี ภรรยา บริวาร ทุกภพทุกชาติ ผู้ที่มีชีวิตอยู่ ผู้ที่ล่วงลับไปแล้ว (เอ่ยชื่อได้ก็ดี) เจ้ากรรมนายเวร (ดวงวิญญาณ) ศัตรูหมู่มาร หรือหมู่พาล (มนุษย์ที่มีชีวิตอยู่ อาจจะเป็นคู่หุ้นส่วนงาน หรือหุ้นส่วนชีวิต บุตร ธิดา ฯลฯ) ผู้มีพระคุณต่อประเทศชาติ องค์พระมหาราช หรือองค์วีรสตรีไทย (เอ่ยชื่อ) เจ้าหนี้ และลูกหนี้ธนาคาร ให้เจริญรุ่งเรือง (ห้ามสาปแช่ง) เขาดีเราก็ดี กระแสบุญจะทำให้เรามีความสุข และสำนึกความผิดชอบชั่วดี และจะยินดีชื่นชมในตัวเราเป็นพิเศษ เป็นภายในลึกๆ ของความรู้สึกที่ดีต่อผู้แผ่เมตตาให้ ทุกอย่างจะสำเร็จดีอย่างไร อยู่ที่บุญบารมีของเราอุทิศให้ อาหารที่เรารับประทาน หมู เป็ด ไก่ กุ้ง ปู ปลา สัตว์เหล่านี้เขามีอายุขัย การตายก่อนอายุขัย เขาก็ทุกข์ทรมานใจ เพราะยังใช้กรรมไม่หมด สัตว์เล็ก ใหญ่น้อย ถ้าให้แล้วจะเป็นการอโหสิกรรมไม่ต่อภพชาติ และพวกเขาจะไปเกิดใหม่ในภพที่ดี อาจเป็นเทวดา (หมดกรรมเวร เป็นการช่วยทางอ้อม)

กรวดน้ำตั้งนะโม ๓ จบ ขอให้พระแม่ธรณีเป็นทิพย์พยาน

วิ ธี ก า ร...
แก้กรรมหรือตัดกรรม

กรรมของทุกชาติทุกภพ อาจจะเป็นหนึ่งล้านวิญญาณหรือแสน ๆ ล้านวิญญาณ เพราะเราตายเกิดก็ล้าน ๆ ชาติภพ เจ้ากรรมนายเวร วิบากกรรมของทุกชาติภพจะตามเรามา วินาทีแรกที่ปฏิสนธิในท้องแม่บุญและบาปกี่ล้านวิญญาณ กี่ล้านมหากุศลก็จะมาเสวยในภพที่เกิดมาเป็นมนุษย์

ขณะที่เรามีความสุขสบายก็เสวยบุญ ขณะที่ทุกข์ระทมก็เสวยบาปของภพชาติก่อน ๆ กี่ล้านชาติก็หารู้ไม่ อาจเกิดในสมัยชมพูทวีปพระสัมมาสัมพุทธเจ้าองค์ที่ ๑ ก็ได้ อาจจะเป็นกี่แสนมหากัปเวียนว่ายตายเกิดไม่จบสิ้น เพราะมนุษย์เป็นผู้มีจิตใจอ่อนแอ หวั่นไหวต่อโลกธรรม ๘ เพราะฉะนั้นบุญและบาปของชาติปัจจุบันนี้ อาจจะเสวยอีก ๑๐๐ ชาติข้างหน้าก็ได้ เพราะต้องจบสิ้นบุญและกรรมของชาติภพก่อนเป็นลำดับ ตามขั้นตอน จะมาแซงคิวก็ไม่ได้ ผู้รู้มีปัญญาจะพยายามทำกุศลต่อเนื่อง และสร้างบุญบารมีไม่ขาดสาย ทำได้เท่าที่ทำได้ โอกาสพร้อม และควรทำบุญด้วยปัญญา ทำบุญมากอาจได้บุญน้อยก็ได้ เรียกว่า หลงบุญ ทำบุญด้วยคุณภาพ คือปัญญาทางธรรมเกิดเป็นมหากุศลต่อเนื่อง จบสิ้นถึงขั้นพระอรหันตผลได้

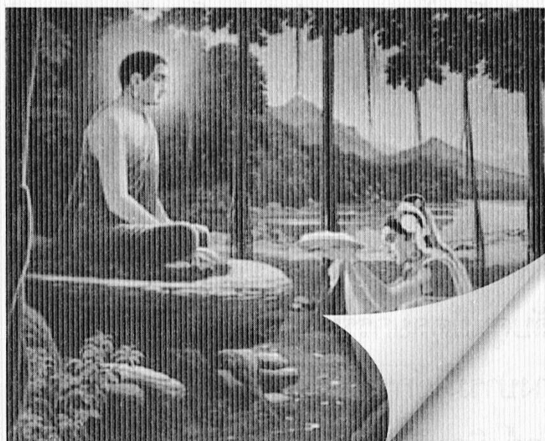

ทำแท้งลูก...
โดยเจตนาหรือไม่เจตนา

ต้องขอขมากรรม ให้จุดธูป ๓ ดอกกลางแจ้ง ตั้งนะโม ๓ จบ ว่า *"ข้าพเจ้าชื่อ.....ขอขมากรรมวิญญาณลูก พ่อและแม่รู้เท่าไม่ถึงการณ์ ขออโหสิกรรมให้ขาดจากกัน"* จะทำบุญใส่บาตรด้วยพระสะดุ้งมาร ๓ นิ้วพร้อมอาหาร ทำใส่บาตรตอนเช้า แล้วกรวดน้ำขณะที่พระให้พร ตั้งนะโม ๓ จบ กุศลผลบุญที่ทำบุญใส่บาตรพร้อมกับพระสะดุ้งมาร ขอให้เจ้ากรรมนายเวร คือวิญญาณลูกรับแล้ว ขอให้ไปเกิดบนศาลา ขอให้อโหสิกรรมให้ขาดจากกันเดี๋ยวนี้

ขอให้ข้าพเจ้ามีความสำเร็จ โชคลาภ ทำสิ่งใดก็ขอให้สำเร็จ ผู้ที่ทำแท้งลูกจะโดยธรรมชาติหรือไม่ แม้กระทั่งหมอพยาบาลผู้ร่วมมือให้เงินพาไปเป็นธุระเห็นดีด้วย จะเป็นตราบาปมาก วิญญาณเด็กจะอาฆาต เพราะดวงวิญญาณไม่สามารถกลับโลกเดิมได้ ต้องเวียนว่ายอยู่ในสภาพมีแต่นาม (วิญญาณ) ไม่มีรูป ธาตุ ดิน น้ำ ลม ไฟ จนกว่าจะสิ้นอายุขัย จึงกลับศูนย์ดุลยกรรม เพราะการเกิดเป็นมนุษย์แสนยาก ต้องการมาสร้างบารมีใช้กรรม ผู้กระทำจะทำมาหากินไม่ขึ้น เจ็บป่วย แตกร้าว ทุกข์ ผิดหวัง ลาภก็ถูกปิดกั้น

แก้กรรมเสร็จแล้วต้องหมั่นทำความดี กตัญญูต่อบิดามารดาและผู้มีพระคุณ จากกรรมหนักจะกลายเป็นเบา ถ้ากรรมเบาก็จะหายไป

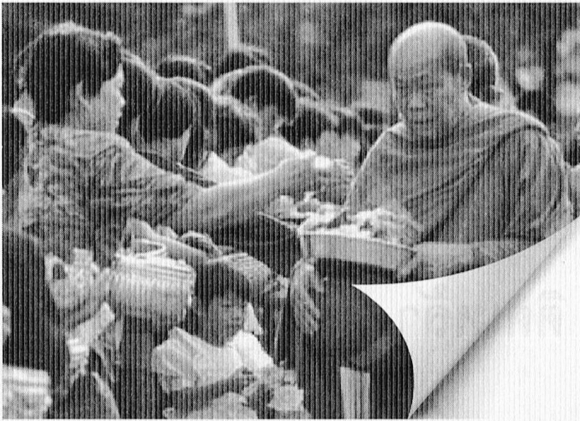
ก ร ณี ส า มี เ จ้ า ชู้

ตั้งนะโม ๓ จบ ขอแผ่บุญบารมีให้สามี (ชื่อ–นามสกุล) และเจ้ากรรมนายเวร ศัตรูหมู่มารทุกภพชาติ ที่เป็นผู้หญิง (ชื่อ) หรือใครก็ได้ ขอให้ได้รับและอโหสิกรรม และขาดจากสามีของข้าพเจ้า (บุคคลที่ ๓) จะแยกจากกันโดยธรรมชาติ เพราะมาชดใช้ด้วยกรรม จะแก้ไขด้วยอำนาจบุญ หรือใส่บาตรด้วยพระสะดุ้งมาร ๑ องค์ แต่ต้องจุดธูป ๓ ดอก ตั้งนะโม ๓ จบ ขอขมากรรมต่อหน้าพระพุทธรูป ก่อนนำไปใส่บาตร

กรณีลูกดื้อ

ติดยา ติดเหล้า ติดการพนัน ฯลฯ

มีวิญญาณพาไปต้องนำเอาวิญญาณออก เพราะได้ตามมาหลายภพ หลายชาติ พอมาพบชาติที่เป็นมนุษย์ก็แฝงตัวเรา ไม่เป็นตัวเอง เกิดจากกรรมที่เคยพาเขาไปทำสิ่งไม่ดีแบบนี้ในภพก่อนๆ ถ้าลูกดื้อมากๆ ก็ไม่ต้องตกใจ เพราะเขาอาจจะมาจากที่สูงกว่าเราให้ใส่บาตรแบบเดียวกัน

วิธีแก้กรรม
ให้ตนเองได้ผลดีเร็วขึ้น

เวลาที่ทำบุญหรือทำความดีอะไรทุกครั้ง นอกจากจะทำบุญเกี่ยวกับพระพุทธศาสนาแล้ว เช่น การใส่บาตร การถือศีล และอื่นๆ การพูดคุยธรรมะ การช่วยให้ผู้อื่นสบายใจ ชี้แนะทางแก้ไขปัญหาชีวิต การทำความสะอาดห้องพระ การถวายน้ำเปล่าแก่พระพุทธเพียง ๑ แก้ว การร่วมอนุโมทนาการทำความดีของผู้อื่น โดยการใช้จิตน้อมไปทางบุญกุศล การกวาดใบไม้ทำสวน การทำความสะอาดห้องน้ำของส่วนรวม ความที่มีจิตใจดีหรือตั้งใจดีทั้งหมด การดูแลคนแก่เด็ก ฯลฯ ทั้งหมดนี้เป็นมหากุศลทั้งสิ้น ให้ตั้งนะโม ๓ จบทุกครั้ง (ขอให้พระพุทธเจ้าเป็นพระประธาน) เพราะบารมีพระพุทธเจ้าเปิด

๓ ภพ (โลก) สวรรค์ มนุษย์ นรก เจ้ากรรมนายเวร จะอยู่ภพภูมิไหน เช่น นรกขุมสุดท้าย (๑๘) เจ้ากรรมนายเวรจะอโหสิกรรมหมดรวดเร็ว แล้วควรกรวดน้ำลงดินทุกครั้ง แม่พระธรณี แม่พระคงคา เป็นทิพย์พยาน เพราะท่านก็สำเร็จพระอรหันต์แล้ว ลูกได้ทำความดี เช่น ทำบุญกุศลใส่บาตร ฯลฯ ขอถวายบุญกุศลแก่พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ๕ พระองค์ ขอให้ทุกพระองค์นำส่งบุญให้ลูกมีเดช ปัญญา โภคะ (ความสมบูรณ์) เพื่อจะได้อุทิศให้เจ้ากรรมนายเวร (วิญญาณโปร่งใส) ทุกภพทุกชาติ ศัตรูหมู่มารหรือหมู่พาลคือมนุษย์ เช่น บริวาร ญาติ มิตร คนรับใช้ สามี บุตร ธิดา ทุกภพทุกชาติ ขอให้ได้รับมหากุศลนี้ รับแล้วขอให้อโหสิกรรม ให้ขาดจากกัน ณ เดี๋ยวนี้ บัดนี้ ขอให้ข้าพเจ้ามีบุญบารมีสูงขึ้นๆ ๆ เต็มขึ้น เพื่อจะได้ช่วยสังคมให้สูงขึ้น และช่วยสร้างคนให้เป็นพระเกิดปัญญาทางธรรม (จิตสัมผัสรู้ ชั่ว ดี เลว เหตุการณ์ล่วงหน้า) ปัญญาทางโลกทุกคนมีอยู่แล้วจากพ่อแม่ แต่ขาดปัญญาทางธรรม ถ้าได้จะประสบแต่ความสำเร็จสมบูรณ์พูนสุขทุกอย่าง เพราะบุญคือขุมทรัพย์ ลาภยศจะมาเอง แล้วยังช่วยผู้อื่น ครอบครัวได้ด้วย (กรรมเวรแก้ไขได้โดยการขอขมากรรม และส่งวิญญาณด้วยการสร้างพระสะดุ้งมารขนาด ๓ นิ้ว ๕ นิ้ว เป็นการต่อชะตาชีวิต)

ถ้าเจ้ากรรมนายเวรจากส่วนหนึ่งส่วนใดของร่างกายบริเวณที่เจ็บป่วย ได้อโหสิกรรมจะหายเจ็บป่วยทันที ถ้าเป็นโรคหัวใจวิญญาณจะอยู่บริเวณนั้น

วิธีแก้กรรม

การจุดธูปขอขมากรรมกลางแจ้งหรือหน้าพระพุทธรูป และถวายของทั้งหมดก่อนใส่บาตร

การทำบุญอุทิศให้วิญญาณ ควรมีของดังนี้ สังฆทาน ๑ ถัง อาหารคาวหวาน ๑ ชุด น้ำ ผลไม้ พระพุทธรูปหน้าตักกว้าง ๕ นิ้ว ผ้าจีวร ๑ ชุด (พระพุทธรูปจะทำให้มีรัศมีกายสว่างมาก เพราะเทวดาหรือพรหม เขาถือความสว่างของร่างกาย ถ้ามีผ้าจีวรด้วยก็ยิ่งดี และถ้ามีอาหารด้วยความเป็นทิพย์ของร่างกายจะมีมากกว่าเก่า)

ทำบุญแล้วกรวดน้ำอุทิศส่วนกุศลให้กับวิญญาณที่สิงอยู่ แล้วพูดต่อว่า *"บุญใดที่ฉันบำเพ็ญมาแล้ว ตั้งแต่ต้นในอดีตจนถึงปัจจุบันชาติผลของบุญนี้จะมีประโยชน์ ความสุขแก่ฉันเพียงใด ขอให้วิญญาณตัดขาดจากกันบัดนี้เป็นต้นไปเทอญ จงอนุโมทนาผลบุญนั้นและรับผลบุญเช่นเดียวกับฉัน ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป"*

วิธีสะเดาะเคราะห์

การทำบุญรับอายุ

ท่านที่มีอายุลงท้ายด้วยตัวเลข ๓ ๕ ๖ ๙ เช่น ๑๙, ๒๓, ๒๕, ๒๖, ๒๙, ๓๓, ๓๕, ๓๖, ๓๙ จน ๑๐๙ ปี

ให้เตรียม เช่น พระเงิน พระทอง อย่างละ ๑ องค์ พร้อมดอกไม้ ธูป เทียน ข้าว อาหารคาวหวาน จัดของเสร็จแล้ว ถวายของทั้งหมดก่อนใส่บาตร ไว้ที่หิ้งบูชา จุดธูป ๓ ดอก ตั้งนะโม ๓ จบ *"ลูกขอบูชา พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ เป็นที่พึ่ง ลูกใส่บาตรพระเงิน พระทองในวันนี้ ขอสะเดาะเคราะห์แก้กรรม หรือต้อนรับอายุ ๒๕ ปี หรือ.... หนักให้เป็นเบา"* แล้วปักธูปกราบ ๓ ครั้ง จึงลาเอาของทั้งหมดไปใส่บาตร เสร็จแล้วให้รีบกรวดน้ำทันที

กรวดน้ำ ตั้งนะโม ๓ จบ กุศลผลบุญที่ทำบุญใส่บาตรพระเงิน พระทองในวันนี้ ขอให้แม่พระธรณีมาเป็นทิพย์พยาน ลูกทำบุญรับอายุ........หนักให้เป็นเบา........ขอให้ลูกโชคดีตลอดไป

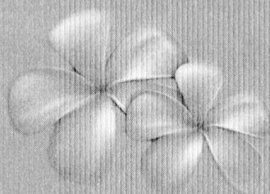
การแผ่เมตตาให้สัตว์เล็กน้อยใหญ่ ควรให้เพราะความไม่ตั้งใจจะเหยียบมด ยุง แมลง การแผ่เมตตาให้ทั่วจักรวาลหมด เป็นการรวมบุญกุศลของท่านเอง พึงเป็นผู้ให้ยิ่งจะได้รับมากขึ้น

ถ้าใครดวงตกมากๆ ต้องแผ่ให้ตัวเองมากๆ บางท่านก็แผ่ให้กับผู้อื่น จนลืมให้ตัวเอง ตัวเราเองต้องมีบุญบารมีแก่กล้าจริงๆ จึงจะช่วยและให้ผู้อื่นได้

การสร้างพระประธานองค์ใหญ่เพื่อต่ออายุให้ตนเอง เพื่อเป็นการส่งดวงวิญญาณเจ้ากรรมนายเวรทุกชาติภพ และที่กำลังตามมาอยู่ก็ดี เวลาเจ็บป่วยทรมานมากๆ ก็คุยกับเจ้ากรรมนายเวรทั้งหลาย ให้จุดธูปกลางแจ้ง ๓ ดอก ตั้งนะโม ๓ จบ แล้วว่า

"ข้าพเจ้าขอขมากรรมทั้งหมดทั้งหลายทุกภพทุกชาติ จะสร้างพระและทำบุญเลี้ยงพระด้วยอาหารคาวหวาน เพื่อส่งดวงวิญญาณให้ไปเกิด ขออโหสิกรรมให้ขาดจากกันเดี๋ยวนี้ ขอให้หายเจ็บป่วยโรคภัยและต่ออายุขัย" ภาวนาสั้นๆ อะไรก็ได้ นะโมพุทธายะ (พระพุทธเจ้า ๕ พระองค์) ท่านจะมาช่วยส่งพลังบุญให้เจ้ากรรมนายเวร ถ้ามีจิตศรัทธาแรงกล้า ถวายชีวิตกับพระพุทธศาสนาจะได้ผลเร็วกว่าที่คิดคาดไว้ แล้วมีสัจจะ จะมีทาน ศีล ๕ ภาวนา (สวดมนต์) เสมอ ๆ ผู้นั้นจะสมหวังทุกประการที่คาดไว้

บทสวดมนต์

อานิสงส์การสวดพุทธชัยมงคลคาถา

พระพุทธานุภาพแห่งการสวดพุทธชัยมงคลคาถา หรือคาถาถวายพรพระ มีอานิสงส์มากดังต่อไปนี้

บทพุทธคุณ มีอานุภาพ ๑๐๙ ประการ คุ้มครองป้องกันภัย สะเดาะเคราะห์แก้กรรมได้สารพัดนึก

บทธรรมคุณ มีอานุภาพ ๑๐๙ ประการ เสริมปัญญาบารมี

บทสังฆคุณ มีอานุภาพ ๑๐๙ ประการ มีเสน่ห์เป็นเมตตามหานิยม

บทที่ ๑ มีอานุภาพและป้องกันภูตผีปีศาจ

บทที่ ๒ เสกเมื่อจะกินยา สะเดาะโรคให้หาย

บทที่ ๓ ใช้ภาวนาเวลาจะเข้าป่า ป้องกันสัตว์ร้ายได้

บทที่ ๔ ภาวนาเวลาไปต่างเมืองจะได้ลาภสักการะ มีคนรักคนหลง

บทที่ ๕ ภาวนาแล้วทำให้ศัตรูใจอ่อนกลายเป็นมิตร

บทที่ ๖ ภาวนาแล้วพูดจาจะมีคนเชื่อถือ เจรจาการงานสำเร็จ

บทที่ ๗ ภาวนาเสกเป่าแก้พิษของอสรพิษทุกชนิด

บทที่ ๘ เมื่อผจญภัยจะได้รับชัยชนะจากศัตรูหมู่มาร

บทมหาการุณิโก มีอานุภาพทางด้านเมตตามหานิยม ใช้ประพรมน้ำพระพุทธมนต์เพื่อเกิดความสวัสดีมีชัยตลอดไป

บูชาพระรัตนตรัย

อิมินา สักกาเรนะ พุทธัง อะภิปูชะยามิ
อิมินา สักกาเรนะ ธัมมัง อะภิปูชะยามิ
อิมินา สักกาเรนะ สังฆัง อะภิปูชะยามิ

กราบพระรัตนตรัย

อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ ภะคะวา
พุทธัง ภะคะวันตัง อะภิวาเทมิ *(กราบ)*

สฺวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม
ธัมมัง นะมัสสามิ *(กราบ)*

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ
สังฆัง นะมามิ *(กราบ)*

อาราธนาศีล ๕

มะยัง ภันเต วิสุง วิสุง รักขะณัตถายะ ติสะระเณนะ สะหะ ปัญจะ สีลานิ ยาจามะฯ

ทุติยัมปิ มะยัง ภันเต วิสุง วิสุง รักขะณัตถายะ ติสะระเณนะ สะหะ ปัญจะ สีลานิ ยาจามะฯ

ตะติยัมปิ มะยัง ภันเต วิสุง วิสุง รักขะณัตถายะ ติสะระเณนะ สะหะ ปัญจะ สีลานิ ยาจามะฯ

(ถ้าอาราธนาศีล ๘ ให้ตัดคำว่า **"วิสุง วิสุง รักขะณัตถายะ"** ออก และเปลี่ยนคำว่า **"ปัญจะ"** เป็น **อัฏฐะ"**)

นมัสการ

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ (สวด ๓ จบ)

ไตรสรณคมน์

	พุทธัง	**สะระณัง**	**คัจฉามิ**
	ธัมมัง	**สะระณัง**	**คัจฉามิ**
	สังฆัง	**สะระณัง**	**คัจฉามิ**
ทุติยัมปิ	**พุทธัง**	**สะระณัง**	**คัจฉามิ**
ทุติยัมปิ	**ธัมมัง**	**สะระณัง**	**คัจฉามิ**
ทุติยัมปิ	**สังฆัง**	**สะระณัง**	**คัจฉามิ**

ตะติยัมปิ พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ

ตะติยัมปิ ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ

ตะติยัมปิ สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ

คำสมาทานศีล ๕

๑. ปาณาติปาตา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ เว้นจากการฆ่าสัตว์

๒. อะทินนาทานา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ เว้นจากการลักทรัพย์

๓. กาเมสุ มิจฉาจารา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ เว้นจากการประพฤติผิดในกาม

๔. มุสาวาทา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ เว้นจากการกล่าวคำเท็จ

๕. สุราเมระยะมัชชะปะมาทัฏฐานา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ เว้นจากการดื่มสุราเมรัย

พุทธคุณ

อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ วิชชาจะระณะสัมปันโน สุคะโต โลกะวิทู อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ สัตถา เทวะมะนุสสานัง พุทโธ ภะคะวาติ

ธรรมคุณ

ส๎วากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม สันทิฏฐิโก อะกาลิโก เอหิปัสสิโก โอปะนะยิโก ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหีติ (อ่านว่า วิญญูฮีติ)

สังฆคุณ

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ อุชุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ ญายะปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ สามีจิปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ ยะทิทัง จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัฏฐะ

ปุริสะปุคคะลา เอสะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ อาหุเนยโย ปาหุเนยโย ทักขิเณยโย อัญชะลีกะระณีโย อะนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง โลกัสสาติ

พุทธชัยมงคลคาถา (พาหุงฯ)

บทพาหุงมหากา เป็นบทสวดมนต์ที่สมเด็จพระพนรัตน์ วัดป่าแก้ว ได้ถวายให้สมเด็จพระนเรศวรมหาราช ได้สวดเป็นประจำพระองค์ กล่าวถึงชัยชนะ ๘ ครั้ง ของพระพุทธเจ้าที่มีต่อพญาวสวัตตี อาฬวกยักษ์ ช้างนาฬาคีรี องคุลิมาล นางจิญจมาณวิกา สัจจกนิครนถ์ พญานันโทปนันทนาคราช และท่านท้าวพกาพรหม เป็นชัยชนะที่พระพุทธองค์ ทรงได้มาด้วยอิทธิปาฏิหาริย์ และด้วยอำนาจแห่งบารมีธรรมโดยแท้

พาหุง สะหัสสะมะภินิมมิตะสาวุธันตัง
ครีเมขะลัง อุทิตะโฆระสะเสนะมารัง
ทานาทิธัมมะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ.

มาราติเรกะมะภิยุชฌิตะสัพพะรัตติง
โฆรัมปะนาฬะวะกะมักขะมะถัทธะยักขัง
ขันตีสุทันตะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ.

นาฬาคิริง คะชะวะรัง อะติมัตตะภูตัง
ทาวัคคิจักกะมะสะนีวะ สุทารุณันตัง
เมตตัมพุเสกะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ.

อุกขิตตะขัคคะมะติหัตถะสุทารุณันตัง
ธาวันติโยชะนะปะถังคุลิมาละวันตัง
อิทธีภิสังขะตะมะโน ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ.

กัต๎วานะ กัฏฐะมุทะรัง อิวะ คัพภินียา
จิญจายะ ทุฏฐะวะจะนัง ชะนะกายะมัชเฌ
สันเตนะ โสมะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ.

สัจจัง วิหายะ มะติสัจจะกะวาทะเกตุง
วาทาภิโรปิตะมะนัง อะติอันธะภูตัง
ปัญญาปะทีปะชะลิโต ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ.

นันโทปะนันทะภุชะคัง วิพุธัง มะหิทธิง
ปุตเตนะ เถระภุชะเคนะ ทะมาปะยันโต
อิทธูปะเทสะวิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ.

ทุคคาหะทิฏฐิภุชะเคนะ สุทัฏฐะหัตถัง
พ๎รัห๎มัง วิสุทธิชุติมิทธิพะกาภิธานัง
ญาณาคะเทนะ วิธินา ชิตะวา มุนินโท
ตันเตชะสา ภะวะตุ เต ชะยะมังคะลานิ.

เอตาปิ พุทธะชะยะมังคะละอัฏฐะคาถา
โย วาจะโน ทินะทิเน สะระเต มะตันที
หิต๎วานะเนกะวิวิธานิ จุปัททะวานิ
โมกขัง สุขัง อะธิคะเมยยะ นะโร สะปัญโญ.

ชัยปริตร (มหาการุฯ)

มะหาการุณิโก นาโถ หิตายะ สัพพะปาณินัง ปูเรต๎วา ปาระมี สัพพา ปัตโต สัมโพธิมุตตะมัง เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ โหตุ เต ชะยะมังคะลังฯ

ชะยันโต โพธิยา มูเล สัก๎ยานัง นันทิวัฑฒะโน เอวัง ต๎วัง วิชะโย โหหิ ชะยัสสุ ชะยะมังคะเล อะปะราชิตะปัลลังเก สีเส ปะฐะวิโปกขะเร อะภิเสเก สัพพะพุทธานัง อัคคัปปัตโต ปะโมทะติฯ สุนักขัตตัง สุมังคะลัง สุปะภาตัง สุหุฏฐิตัง สุขะโณ สุมุหุตโต จะ สุยิฏฐัง พ๎รัห๎มะจาริสุ ปะทักขิณัง กายะกัมมัง วาจากัมมัง ปะทักขิณัง ปะทักขิณัง มะโนกัมมัง ปะณิธี เต ปะทักขิณา ปะทักขิณานิ กัต๎วานะ ละภันตัตเถ ปะทักขิเณ ฯ

ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา สัพพะพุทธานุภาเวนะ สะทา โสตถี ภะวันตุ เต ฯ

ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา สัพพะธัมมานุภาเวนะ สะทา โสตถี ภะวันตุ เต ฯ

ภะวะตุ สัพพะมังคะลัง รักขันตุ สัพพะเทวะตา สัพพะสังฆานุภาเวนะ สะทา โสตถี ภะวันตุ เต ฯ

อิติปิ โส เท่าอายุ

อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ วิชชาจะระณะสัมปันโน สุคะโต โลกะวิทู อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ สัตถา เทวะมะนุสสานัง พุทโธ ภะคะวาติ

ให้สวดเกินอายุ ๑ จบ เช่น อายุ ๔๒ ปี ต้องสวด ๔๓ จบ

บทแผ่เมตตาแก่ตนเอง

อะหัง สุขิโต โหมิ ขอให้ข้าพเจ้ามีความสุข

นิททุกโข โหมิ ปราศจากความทุกข์

อะเวโร โหมิ ปราศจากเวร

อัพ๎ยาปัชโฌ โหมิ ปราศจากอุปสรรคอันตรายทั้งปวง

อะนีโฆ โหมิ ปราศจากความทุกข์กายทุกข์ใจ

สุขี อัตตานัง ปะริหะรามิ มีความสุขกายสุขใจ รักษาตน ให้พ้นจากทุกข์ภัยทั้งสิ้นเถิด

คำอธิษฐานอโหสิกรรม

ข้าพเจ้าขออโหสิกรรม กรรมใดที่ทำแก่ผู้ใดในชาติใด ๆ ก็ตาม ขอให้เจ้ากรรมนายเวรจงอโหสิกรรมให้แก่ข้าพเจ้า อย่าได้จองเวรจองกรรมต่อไปเลย

แม้แต่กรรมที่ใครๆ ทำแก่ข้าพเจ้าก็ตาม ข้าพเจ้าขออโหสิกรรมให้ทั้งสิ้น ยกถวายพระพุทธเจ้าเป็นอภัยทาน เพื่อจะได้ไม่มีเวรมีกรรมต่อไป

ด้วยอานิสงส์แห่งอภัยทานนี้ ขอให้ข้าพเจ้า ครอบครัว บุตรหลาน ตลอดจนวงศาคณาญาติ และผู้มีอุปการคุณของข้าพเจ้า มีความสุขความเจริญ ปฏิบัติแต่สิ่งที่ดี และสิ่งที่ชอบด้วยเทอญ ฯ

บทแผ่เมตตาให้สรรพสัตว์

สัพเพ สัตตา สัตว์ทั้งหลายที่เป็นเพื่อนทุกข์ เกิด แก่ เจ็บ ตาย ด้วยกันทั้งหมดทั้งสิ้น

อะเวรา โหนตุ จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด อย่าได้มีเวรแก่กันและกันเลย

อัพยาปัชฌา โหนตุ จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด อย่าได้เบียดเบียนซึ่งกันและกันเลย

อะนีฆา โหนตุ จงเป็นสุขเป็นสุขเถิด อย่าได้มีความทุกข์กายทุกข์ใจเลย

สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ จงมีความสุขกาย สุขใจ รักษาตนให้พ้นจากทุกข์ภัยทั้งสิ้นเถิด ฯ

บทแผ่ส่วนกุศล

อิทัง เม มาตาปิตูนัง โหตุ สุขิตา โหนตุ มาตาปิตะโร ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จแก่มารดาบิดาของข้าพเจ้า ขอให้มารดาบิดาของข้าพเจ้ามีความสุข

อิทัง เม ญาตีนัง โหตุ สุขิตา โหนตุ ญาตะโย ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จแก่ญาติทั้งหลายของข้าพเจ้า ขอให้ญาติทั้งหลายของข้าพเจ้ามีความสุข

อิทัง เม คุรูปัชฌายาจะริยานัง โหตุ สุขิตา โหนตุ คุรูปัชฌายาจะริยา ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จแก่ครูอุปัชฌาย์อาจารย์ของข้าพเจ้า ขอให้ครูอุปัชฌาย์อาจารย์ของข้าพเจ้ามีความสุข

อิทัง สัพพะเทวานัง โหตุ สุขิตา โหนตุ สัพเพ เทวา ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จแก่เทวดาทั้งหลายทั้งปวง ขอให้เทวดาทั้งหลายทั้งปวงมีความสุข

อิทัง สัพพะเปตานัง โหตุ สุขิตา โหนตุ สัพเพ เปตา ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จแก่เปรตทั้งหลายทั้งปวง ขอให้เปรตทั้งหลายทั้งปวงมีความสุข

อิทัง สัพพะเวรีนัง โหตุ สุขิตา โหนตุ สัพเพ เวรี ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จแก่เจ้ากรรมนายเวรทั้งหลายทั้งปวง ขอให้เจ้ากรรมนายเวรทั้งหลายทั้งปวงมีความสุข

อิทัง สัพพะ สัตตานัง โหตุ สุขิตา โหนตุ สัพเพ สัตตา ขอส่วนบุญนี้จงสำเร็จแก่สัตว์ทั้งหลายทั้งปวง ขอให้สัตว์ทั้งหลายทั้งปวงมีความสุขทั่วหน้ากันเทอญ.

กรวดน้ำให้เจ้ากรรมนายเวร

ข้าพเจ้าขออุทิศบุญกุศลจากการเจริญภาวนานี้ ให้แก่เจ้ากรรมนายเวรทั้งหลายของข้าพเจ้า ที่ข้าพเจ้าได้เคยล่วงเกินท่านไว้ ตั้งแต่อดีตชาติจนถึงปัจจุบันชาติ ท่านจะอยู่ภพใดหรือภูมิใดก็ตาม ขอให้ท่านได้รับผลบุญนี้ แล้วโปรดอโหสิกรรมและอนุโมทนาบุญแก่ข้าพเจ้า ด้วยอำนาจบุญนี้ด้วยเทอญ.

สมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต พฺรหฺมรํสี)

๑๗ เมษายน ๒๓๓๑ - ๒๒ มิถุนายน ๒๔๑๕

อานิสงส์การสวดพระคาถาชินบัญชร

พระคาถาชินบัญชร เป็นคาถาที่ศักดิ์สิทธิ์ยิ่งนัก ตกทอดมาจากลังกา เจ้าประคุณสมเด็จฯ ค้นพบในคัมภีร์โบราณ ได้ดัดแปลงแก้ไข แต่งเติมให้ดีขึ้นเป็นเอกลักษณ์พิเศษ ผู้ใดได้สวดเป็นประจำสม่ำเสมอ จะทำให้เกิดความสิริมงคล สมบูรณ์พูนผล ศัตรูหมู่พาลไม่กล้ากล้ำกราย ไปทางใดย่อมเกิดเมตตามหานิยม เกิดลาภผลพูนทวี ขจัดภัยจากภูตผีปีศาจ ตลอดจนคุณไสยต่างๆ สวดแล้วอธิษฐานจะสมดั่งใจ

วิธีสวด เริ่มต้นสวด ให้สวดวันพฤหัสบดี โดยน้อมนำดอกไม้ธูปเทียน ถวายบูชาคุณพระศรีรัตนตรัย และดวงพระวิญญาณอันศักดิ์สิทธิ์ของเจ้าประคุณสมเด็จฯ ถ้าไปวัดระฆังฯ ยิ่งดี ถ้าไปไม่ได้ให้ระลึกถึงท่านแล้วหันหน้าไปทางวัดระฆังฯ ก็ได้แล้วเริ่มต้นอ่านตามบทให้ได้ ๑ จบ เป็นเสร็จพิธี

หมั่นภาวนาไว้ จะทำน้ำมนต์ล้างหน้าก็ให้จุดเทียนบูชาว่าพระคาถา ๑ จบ ประพรมข้าวของจะขายดี เจ็บไข้ได้ป่วยก็ช่วยได้มีอันตรายก็แคล้วคลาด ใครคิดร้ายก็แพ้ภัย เป็นสมบัติอมตะที่เจ้าประคุณสมเด็จฯ ทิ้งไว้ให้ลูกหลานสวดภาวนา

พระคาถาชินบัญชร

ก่อนที่เจริญภาวนาให้ตั้งจิตใจให้เป็นสมาธิแล้วระลึกถึงเจ้าประคุณสมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต พฺรหฺมรํสี) แล้วตั้ง **นะโม ๓ จบ**

ส่วนบทนำข้างล่างนี้ ตามฉบับเดิมนั้นไม่มี ไม่ทราบว่าผู้ใดต่อเติมเข้าไป บทนี้เป็นบทให้พรแก่ผู้อื่นของเจ้าประคุณสมเด็จโตท่านใช้เวลาให้พรแก่พวกญาติโยมที่ไปหาท่าน ผู้ใดจะสวดด้วยหรือไม่ก็ไม่เป็นไร แล้วแต่ความศรัทธา

ปุตตะกาโม ละเภ ปุตตัง ธะนะกาโม ละเภ ธะนัง
อัตถิกาเยกายะญายะ เทวานัง ปิยะตัง สุตวา

แปลตามใจความว่า ผู้ปรารถนาบุตร ขอให้ได้บุตรสมความปรารถนา ผู้ปรารถนาทรัพย์ จงได้ทรัพย์สมความปรารถนา และขออัญเชิญเทวดาจงมาร่วมรับรู้อนุโมทนาให้เขาเหล่านั้นจงสำเร็จตามความปรารถนา ทุกประการ

๑. ชะยาสะนากะตา พุทธา เชตะวา มารัง สะวาหะนัง
จะตุสัจจาสะภัง ระสัง เย ปิวิงสุ นะราสะภา

๒. ตัณหังกะราทะโย พุทธา อัฏฐะวีสะติ นายะกา
สัพเพ ปะติฏฐิตา มัยหัง มัตถะเก เต มุนิสสะรา

๓. สีเส ปะติฏฐิโต มัยหัง พุทโธ ธัมโม ทะวิโลจะเน
สังโฆ ปะติฏฐิโต มัยหัง อุเร สัพพะคุณากะโร

๔. หะทะเย เม อะนุรุทโธ
โกณฑัญโญ ปิฏฐิภาคัสมิง
๕. ทักขิเณ สะวะเน มัยหัง
กัสสะโป จะ มะหานาโม
๖. เกสะโต ปิฏฐิภาคัสมิง
นิสินโน สิริสัมปันโน
๗. กุมาระกัสสะโป เถโร
โส มัยหัง วะทะเน นิจจัง
๘. ปุณโณ อังคุลิมาโล จะ
เถรา ปัญจะ อิเม ชาตา
๙. เสสาสีติ มะหาเถรา
เอตาสีติ[2] มะหาเถรา
ชะลันตา สีละเตเชนะ
๑๐. ระตะนัง ปุระโต อาสิ
ธะชัคคัง ปัจฉะโต อาสิ
๑๑. ขันธะโมระปะริตตัญจะ
อากาเส ฉะทะนัง อาสิ
๑๒. ชินาณ๎าวะระสังยุตตา
วาตะปิตตาทิสัญชาตา

สารีปุตโต จะ ทักขิเณ
โมคคัลลาโน จะ วามะเก
อาสุง อานันทะราหุลา[1]
อุภาสุง วามะโสตะเก
สุริโยวะ ปะภังกะโร
โสภิโต มุนิปุงคะโว
มะเหสี จิตตะวาทะโก
ปะติฏฐาสิ คุณากะโร
อุปาลีนันทะสีวะลี
นะลาเฏ ติละกา มะมะ
วิชิตา ชินะสาวะกา
ชิตะวันโต ชิโนระสา
อังคะมังเคสุ สัณฐิตา
ทักขิเณ เมตตะสุตตะกัง
วาเม อังคุลิมาละกัง
อาฏานาฏิยะสุตตะกัง
เสสา ปาการะสัณฐิตา
สัตตัปปาการะลังกะตา
พาหิรัชฌัตตุปัททะวา

๑๓. อะเสสา วินะยัง ยันตุ อะนันตะชินะเตชะสา
วะสะโต เม สะกิจเจนะ สะทา สัมพุทธะปัญชะเร

๑๔. ชินะปัญชะระมัชฌัมหิ วิหะรันตัง มะหีตะเล*
สะทา ปาเลนตุ มัง สัพเพ เต มะหาปุริสาสะภา

๑๕. อิจเจวะมันโต สุคุตโต สุรักโข
ชินานุภาเวนะ ชิตุปัททะโว
ธัมมานุภาเวนะ ชิตาริสังโค
สังฆานุภาเวนะ ชิตันตะราโย
สัทธัมมานุภาวะปาลิโต จะรามิ ชินะปัญชะเรติฯ

ชินะปัญชะระคาถา นิฏฐิตา

คาถาชินบัญชรจบลงเพียงเท่านี้

ฉบับถูกต้องตรวจตามไวยากรณ์โดย **พระเทพวิสุทธิเมธี (เที่ยง อคฺคธมฺโม ป.ธ.๙) เจ้าคณะภาค ๑๑ วัดระฆังโฆสิตาราม (๑๖ ตุลาคม ๒๕๔๑)**

หมายเหตุ ๑. อาสุง เป็นพหูพจน์ อานันทะราหุลา จึงต้องเป็นพหูพจน์ตาม ส่วนมากพิมพ์เป็น อาสุง อานันทะราหุโล ซึ่งผิดไวยากรณ์

หมายเหตุ ๒. เอตาสีติ = เอเต + อะสีติ เป็นโลปสระสนธิ คือ ลบ เอ ที่ เต ออก คงเป็น เอตะ แล้วนำไปเชื่อมกับ อะสีติ รัสสะสระ ๒ ตัวรวมกัน ต้องทีฆะ คือทำให้มีเสียงยาว จึงเป็น เอตาสีติ ดังกล่าว แปลว่า “พระมหาเถระ ๘๐ เหล่านั้น”

หมายเหตุ ๓. ชินะ บวก อาณา เท่ากับ ชินาณา และ อาณา แปลว่า “อำนาจ” ส่วนมากพิมพ์เกินเป็น ชินานานา ซึ่งไม่รู้แปลว่าอย่างไร

* ออกเสียงว่า มะฮีตะเล

จารึกพระคุณแม่

พระคุณแม่ นั้นประมาณ ไม่สิ้นสุด
แม้สมมติ เอาแผ่นดิน สิ้นแห่งหน
เป็นหมึกก้อน ผ่อนละลาย ในสายชล
ให้ทั่วหน แห่งสมุทร สุดนที

แล้วเอาเขา **พระสุเมรุ** ที่เด่นหล้า
เอาปากกา **จุ่มหมึก** บันทึกที่
เอาท้องฟ้า **เป็นกระดาษ** วาดคดี
แล้วเขียนชี้ **ชมบุญ** คุณมารดา

เขียนจนสิ้น ดินฟ้า **มหาสมุทร**
เขียนจนสุด พระสุเมรุ **ที่เด่นหล้า**
แต่ไม่สุด สิ้นบุญ **คุณมารดา**
จึงนับว่า ใหญ่ยิ่ง **สิ่งทั้งปวง**

รหัสวิริยะ 0751

จัดจำหน่ายโดย : บริษัท สำนักพิมพ์ธนชัยรุ่งเรืองพัฒนา จำกัด
58/186 ซ.รามอินทรา 68 ถ.รามอินทรา แขวงคันนายาว เขตคันนายาว กรุงเทพฯ 10230
โทรศัพท์ : 0-2918-0192-3, 0-2517-7445, 0-2918-1336, 0-2918-1338-9, 0-2918-1057, 0-2918-1171-2
โทรสาร : 0-2917-9072, 0-2918-1218, 0-2918-1058
มือถือ : 081-446-5071, 082-424-4665, 081-666-0797, 089-784-8758, 089-789-3226
E-mail : viriya999@gmail.com, viriya_999@yahoo.com
Website : www.rvpprinting.com
พิมพ์ที่ : บริษัท สำนักพิมพ์ธนชัยรุ่งเรืองพัฒนา จำกัด

พิมพ์บน
กระดาษถนอมสายตากรีนรีด
www.greenread.com

"...ธรรมะของพระพุทธเจ้า ยากนักที่จะเรียนรู้จากคำพูด
จะต้องเรียนรู้จากการปฏิบัติ..."

